

65198

รายงานการวิจัย

บทบาทขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดิน
เพื่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว เขตเทศบาลนครสงขลา

The Role of Government to Support History of Songkhla Walking Street
for Development of Tourist Attractions, Songkhla Municipality.

นางพรวดี เฟ็งสุวรรณ

Pornwadee Pengsuwan

นางวีรารวรรณ มารังกูร

Weerawan Marangkun

วิภากรักษ์ทองหล่อ
วิภากรักษ์ทองหล่อ
วิภากรักษ์ทองหล่อ

91593

พ 473

2555

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

ได้รับเงินทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

งบทกลาง ประจำปี พ.ศ. 2555

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาบทบาทขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดินเพื่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว เขตเทศบาลนครสงขลา งานวิจัยในครั้งนี้ได้รับความร่วมมือและสนับสนุนอย่างดียิ่งจากองค์กรภาครัฐ ผู้ประกอบการ ชุมชน ของจังหวัดสงขลา และนักท่องเที่ยวที่มาจากจังหวัดต่าง ๆ ที่เข้ามาท่องเที่ยวในถนนคนเดินของเทศบาลนครสงขลา โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ทั้งด้านเนื้อหาอันเป็นข้อมูลสำคัญในการประกอบการทำวิจัย

เพื่อให้ได้ผลวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ทางคณะผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยฉบับนี้คงจะมีประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้องไม่มากนักน้อย รวมทั้งขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ได้ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ประจำปี พ.ศ. 2555 ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คณะผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัย

30 มิถุนายน 2556

บทบาทขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดิน
เพื่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว เขตเทศบาลนครสงขลา

นางพรวดี เพ็งสุวรรณ¹ และ นางวีราวรณ มารังกูร²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษานโยบายขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดิน ที่มีต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเขตเทศบาลนครสงขลา 2. เพื่อให้ทราบถึงขีดความสามารถขององค์กรภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่ส่งผลต่อการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยว 3. เพื่อหาแนวทางในการสร้างความร่วมมือในการพัฒนารูปแบบของกิจกรรมของการท่องเที่ยวของถนนคนเดินในเขตเทศบาลนครสงขลา โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ องค์กรภาครัฐ ผู้ประกอบการ ชุมชน ของจังหวัดสงขลา และนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในถนนคนเดินของเทศบาลนครสงขลา จำนวน 90 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (questionnaire) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ (descriptive analysis)

ถนนคนเดินเขตเทศบาลนครสงขลา มีวิวัฒนาการมาจากการจัดตั้งครั้งแรกของการส่งเสริมการท่องเที่ยวของถนนคนเดินในปี พ.ศ. 2553 จัดให้มีการปิดถนนในบริเวณถนนจะนะ ริมกำแพงเมืองเก่า ซ่างพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ในช่วงเวลา 16.00-22.00 น. ทุกวันศุกร์ – วันเสาร์ และในปัจจุบันได้ขยายการจัดกิจกรรมเพิ่มขึ้น 1 วันในวันอาทิตย์ โดยมีกลุ่มของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และภาคเอกชน เข้ามาสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ เป็นอย่างดี ส่งผลให้มีย่านท่องเที่ยวและคนในท้องถิ่นให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในถนนคนเดินอย่างต่อเนื่อง

ผลการวิจัยพบว่า บทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดิน องค์กรภาครัฐมีขีดความสามารถในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่ส่งผลต่อการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.46 แต่มีบางส่วนที่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข เนื่องจากการมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนและส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดินในรูปแบบต่างๆ ของชุมชนใกล้เคียง

¹ สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

² สาขาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

ถนนคนเดินในการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ยังคงน้อยอยู่

ดังนั้น สรุปได้ว่า การสนับสนุนถนนคนเดินเพื่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว และการเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน แม้จะมีปัญหาที่ต้องแก้ไข ก็ไม่ส่งผลต่อบทบาทขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดินเพื่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเขตเทศบาลนครสงขลาแต่อย่างไร

คำสำคัญ : การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว

---

¹ สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

² สาขาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

The Role of Government to Support History of Songkhla Walking Street for Development of Tourist Attractions, Songkhla Municipality.

Pornwadee Pengsuwan¹ and Weerawan Marangkun²

ABSTRACT

The study on Role of Government to Support History of Songkhla Walking Street for Development of Tourist Attractions, Songkhla Municipality, had three objectives: 1) to study the government sector's policies on the support of the History of Songkhla Walking Street for the development of tourist attraction in Songkhla municipality, 2) to study the government's capability concerning tourism activities that affect tourism development and management, and 3) to find out the way to build the cooperation on developing the tourism activities of the History of Songkhla Walking Street, Songkhla municipality. The samples of the study were 90 people from government sector, entrepreneur, Songkhla community, and tourists at the History of Songkhla Walking Street. The data was collecting from questionnaires and were analyzed as descriptive analysis.

The History of Songkhla Walking Street was initiated in 2010 to promote the tourism. Chana Road between the old wall of Songkhla and Songkhla Museum was closed from 16.00-22.00 on Friday and Saturday and later on Sunday too. Under the government sector's good support, many tourists and local people joined the activities at the History of Songkhla Walking Street consistently.

The result show that the government's capability concerning tourism activities affected tourism development and management at high level. The mean is 3.46. However, there were

---

¹ Management Faculty of Business Administer, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla, Thailand.

² Marketing Faculty of Business Administer, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla, Thailand.

some problems on the participation and decision making of the nearby community on the activity plan and supports because their participation was at low level.

Therefore, this could be summarized that although there were some problems on the supports to the development and the potential of the History of Songkhla Walking Street, it had no effect to the role of the government to support the tourism on the History of Songkhla Walking Street, Songkhla municipality.

Keywords : Development attractions

---

¹ Management Faculty of Business Administer, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla, Thailand.

² Marketing Faculty of Business Administer, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla, Thailand.

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 ที่มาและความสำคัญของปัญหาที่ทำการวิจัย	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
คำถามการวิจัย	3
นิยามศัพท์ในการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
กรอบแนวคิดของการวิจัย	5
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
สภาพทั่วไปของถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา	6
แนวคิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	19
แนวคิดการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว	20
แนวคิดบทบาทขององค์กรภาครัฐที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว	20
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	25
ข้อมูลและแหล่งข้อมูล	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
เครื่องมือในการวิจัย	27
การวิเคราะห์ข้อมูล	29

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการดำเนินการวิจัย	30
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา	30
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการจำหน่าย สินค้า/บริการของถนนคนเดินที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของภาครัฐในการจัดกิจกรรม ของถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา	38
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของชุมชนและนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับบทบาท ของภาครัฐในการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา	44
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	52
สรุปผลการวิจัย	52
อภิปรายผล	67
ข้อเสนอแนะ	69
บรรณานุกรม	71
ภาคผนวก	73
แบบสอบถาม	74
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	89
ภาพกิจกรรมถนนคนเดิน	91
ประวัติผู้วิจัย	95

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 2.1	แสดงจำนวนประชากรในเขตเทศบาลนครสงขลาแบ่งตามช่วงอายุ	9
ตารางที่ 1	แสดงจำนวนและร้อยละของหน่วยงาน สังกัดของผู้ตอบแบบสอบถาม	30
ตารางที่ 2	แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่งงานของผู้ตอบแบบสอบถาม	31
ตารางที่ 3	แสดงจำนวนและร้อยละของบทบาทในกิจกรรมถนนคนเดิน ของผู้ตอบแบบสอบถาม	31
ตารางที่ 4	แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความมีบทบาทขององค์กรภาครัฐ ในการพัฒนาถนนคนเดิน	32
ตารางที่ 5.1	แสดงจำนวน และร้อยละของกิจกรรมถนนคนเดินที่ควรส่งเสริม	33
ตารางที่ 5.2	แสดง ค่าเฉลี่ย และระดับศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน ขององค์กรภาครัฐ	34
ตารางที่ 6	แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของสภาพแวดล้อมภายใน ขององค์กรภาครัฐ	35
ตารางที่ 7	แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของสภาพแวดล้อมภายนอก ขององค์กรภาครัฐ	36
ตารางที่ 8	แสดงจำนวน และร้อยละของตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม	38
ตารางที่ 9	แสดงจำนวน และร้อยละของหน่วยงาน สังกัด	38
ตารางที่ 10	แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความมีบทบาทขององค์กรภาครัฐ ในการพัฒนาถนนคนเดิน	39
ตารางที่ 11.1	แสดงจำนวน และร้อยละของกิจกรรมถนนคนเดินที่ควรส่งเสริม	40
ตารางที่ 11.2	แสดง ค่าเฉลี่ย และระดับศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน ขององค์กรภาครัฐ	41
ตารางที่ 12	แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของสภาพแวดล้อมภายใน ขององค์กรภาครัฐ	42
ตารางที่ 13	แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของสภาพแวดล้อมนอก ขององค์กรภาครัฐ	43
ตารางที่ 14	แสดงจำนวน และร้อยละของสถานะในบ้านของผู้ตอบแบบสอบถาม	44
ตารางที่ 15	แสดงจำนวน และร้อยละของกิจกรรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามสนใจ	45

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 16	แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความมีบทบาทขององค์กรภาครัฐ ในการพัฒนาถนนคนเดิน	46
ตารางที่ 17.1	แสดงจำนวน และร้อยละของกิจกรรมถนนคนเดินที่ควรส่งเสริม	47
ตารางที่ 17.2	แสดง ค่าเฉลี่ย และระดับศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน ขององค์กรภาครัฐ	48
ตารางที่ 18	แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของสภาพแวดล้อมภายใน ขององค์กรภาครัฐ	49
ตารางที่ 19	แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของสภาพแวดล้อมภายนอก ขององค์กรภาครัฐ	50

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 1.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
ภาพที่ 2.1	แผนที่เขตเทศบาลนครสงขลา	8
ภาพที่ 2.2	ขนมบอกร	14
ภาพที่ 2.3	ชาชัก	14

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหาที่ทำกรวิจัย

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างมาก ในการนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งจะเห็นได้ว่ารายได้จากการเดินทางท่องเที่ยวของทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเป็นจำนวนมหาศาลในแต่ละปี และแนวโน้มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นผลทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ทั้งนี้เนื่องจากโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล ทำให้เกิดการสร้างรายได้ สร้างงาน ขยายการลงทุน และกระจายรายได้ให้กับท้องถิ่น

ปัจจุบันนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาเป็นจำนวนมากและเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก ในปี พ.ศ. 2550 มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาเยี่ยมเยือนท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา จำนวนทั้งสิ้น 2,645,770 คน เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.57 ผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย จำนวน 1,885,052 คน (ร้อยละ 71.25) และผู้เยี่ยมเยือนต่างชาติ 760,718 คน (ร้อยละ 28.75) จำแนกเป็นนักท่องเที่ยวจำนวน 2,144,479 คน และนักท่องเที่ยว 501,291 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.41 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2551) รายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในปี 2552 จำนวนทั้งสิ้น 12,842.52 ล้านบาทเป็นรายได้จากนักท่องเที่ยวไทย 6,856.20 ล้านบาท (ร้อยละ 53.39) นักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 5,006.15 ล้านบาท (ร้อยละ 38.98) นักทัศนาจรชาวไทย 725.39 ล้านบาท (ร้อยละ 5.65) และนักทัศนาจรต่างชาติ 254.78 ล้านบาท (ร้อยละ 1.98) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2553)

การเดินทางมาท่องเที่ยวในเขตเทศบาลนครสงขลาของนักท่องเที่ยวและนักทัศนาจร ส่วนใหญ่เพื่อชมทัศนียภาพของแหลมสมิหรา ชมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑฯ พระรามวงษ์ พิพิธภัณฑฯ สัตว์น้ำ และชมป้อมปืนปากน้ำแหลมทราย นมัสการศาลหลักเมืองสงขลา วัดมณีมาวาส เจดีย์บรรจุพระบรมธาตุวัดชัยมงคล ซุ้มสินค้าของฝากจากย่านเมืองเก่า และกิจกรรมถนนคนเดินภายใต้ชื่อ "สงขลาแต่แรก" ซึ่งมีรูปแบบเป็นถนนคนเดินเชิงวัฒนธรรมและจับจ่าย เพราะ

สามารถให้ผลตอบแทนเศรษฐกิจได้อย่างดี เพราะเป็นแหล่งขายสินค้าท้องถิ่น เป็นการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาดที่ได้ผลในวงกว้างสามารถเข้าถึงลูกค้าได้หลากหลาย และถนนคนเดินได้รับการส่งเสริมให้เป็นหนึ่งใน Tourist Attraction ในเมืองท่องเที่ยว ถนนคนเดินเป็นถนนเศรษฐกิจและเส้นทางท่องเที่ยวที่สำคัญในเขตเทศบาลนครสงขลา ที่สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการใช้จ่าย สร้างรายได้จำนวนมากให้แก่ท้องถิ่นและประเทศ

อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างดี แต่การพัฒนาถนนคนเดินก็ยังคงเป็นกิจกรรมที่ขาดความชัดเจน การบริหารจัดการเป็นหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในท้องถิ่นที่มีข้อจำกัดทางด้านงบประมาณและกำลังคน ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนและขาดการวางแผนที่ชัดเจนเพื่อรองรับในระยะสั้นและระยะยาว สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเสื่อมถอยของถนนคนเดินและการยอมรับของประชาชน

การศึกษายุทธศาสตร์ขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นการมุ่งเน้นศึกษาประเด็นนโยบายและการปฏิบัติงานขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดิน และความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการบริหารจัดการถนนคนเดิน เพื่อนำมาหาแนวทางการพัฒนาบทบาทของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นหน่วยงานหลักในการสนับสนุนถนนคนเดินให้มีความชัดเจนและมีการวางแผนในการปฏิบัติการส่งเสริมในระยะสั้นและระยะยาว

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษานโยบายขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดิน ที่มีต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเขตเทศบาลนครสงขลา
2. เพื่อประเมินขีดความสามารถและบทบาทขององค์กรภาครัฐ ตัวแทนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยว
3. เพื่อหาแนวทางในการสร้างความร่วมมือพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว และการเพิ่มศักยภาพขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยว

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ขอบเขตด้านการดำเนินงาน การศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตเฉพาะนโยบายและบทบาทขององค์กรภาครัฐและองค์กรที่อยู่ในการกำกับดูแลของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ซึ่งครอบคลุมทั้งองค์กรภาครัฐส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตเฉพาะกิจกรรมสถานที่ท่องเที่ยวถนนคนเดินในเขตเทศบาลนครสงขลา
3. ขอบเขตด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของถนนคนเดิน การศึกษาครั้งนี้ครอบคลุมกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ เทศกาล กิจกรรมบันเทิง และกิจกรรมการจับจ่ายซื้อสินค้า

1.4 คำถามการวิจัย

1. นโยบายขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดิน ที่มีต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเขตเทศบาลนครสงขลา เป็นอย่างไร
2. ความสามารถและบทบาทขององค์กรภาครัฐ ตัวแทนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่ส่งผลต่อการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยว เป็นอย่างไร
3. บทบาทขององค์กรภาครัฐในการสร้างร่วมมือพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว และการเพิ่มศักยภาพขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยว เป็นอย่างไร

1.5 คำศัพท์

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยเป็นปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ติดต่อกัน และเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ โดยที่มีได้เป็นการเดินทางเพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้เดินทางมาเยือนถนนคนเดินชั่วคราวและพักอยู่ในจังหวัดสงขลาไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง

บทบาท หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ที่แสดงออกตามตำแหน่ง ซึ่งผูกพันกับการตัดสินใจ การสั่งการ สถานภาพ และตามความคาดหวังของผู้อื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับตำแหน่งนั้น

หน่วยงานภาครัฐ หมายถึง หน่วยงานภายใต้รัฐบาลไทยทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวถนนคนเดิน จังหวัดสงขลา

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง การปรับปรุงภูมิทัศน์และการบริการต่างๆ รวมถึงการจัดกิจกรรมต่างๆ ของถนนคนเดินในเขตเทศบาลนครสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสนองตอบความต้องการของนักท่องเที่ยว

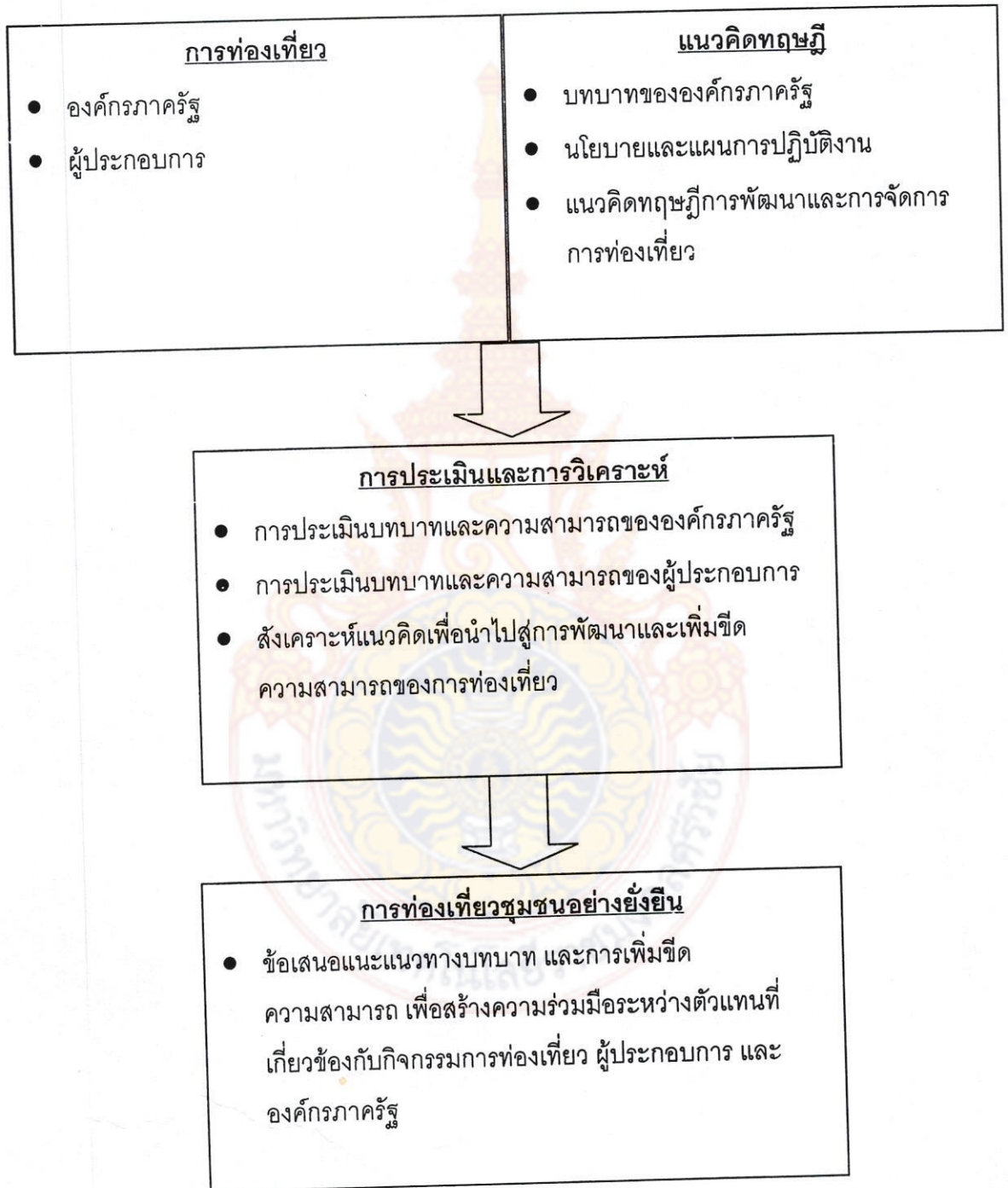
ถนนคนเดินเขตเทศบาลนครสงขลา หมายถึง สถานที่ในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นโดยความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในจังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ ให้มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา และเพื่อเผยแพร่เอกลักษณ์ของเมืองสงขลาในย่านเมืองเก่า ภายใต้ชื่อโครงการ “สงขลาแต่แรก” ที่สื่อความหมายถึงจังหวัดสงขลาในอดีต

กิจกรรมของถนนคนเดินเขตเทศบาลนครสงขลา หมายถึง กิจกรรมศิลปะหรือการแสดงของศิลปิน และการแสดงเป็นเวทีในการแสดงออกทั้งงานดนตรี วรรณศิลป์ จิตรกรรม และการแสดงออกทางด้านวัฒนธรรมของคนสงขลา รวมถึงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งนักท่องเที่ยวต่างชาติจะต้องแวะมาเยี่ยมชมเยือนสำหรับในเขตเทศบาลนครสงขลา

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวถนนคนเดิน จังหวัดสงขลา ได้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ ศักยภาพ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น อันจะนำมาซึ่งการวางแผนเพื่อบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาถนนคนเดิน
2. ทำให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมถนนคนเดิน ได้รับรู้ความคิดเห็นของหน่วยงานต่างๆ ที่มีต่อบทบาทของหน่วยงานภาครัฐ อันจะนำมาซึ่งการวางแผนปรับปรุงการดำเนินงานต่อไปในภายภาคหน้า
3. หน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับบริหารเชิงนโยบายและระดับหน่วยปฏิบัติงานได้รับรู้ข้อเสนอแนะและแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงาน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาถนนคนเดินอย่างยั่งยืน

1.7 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาบทบาทขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นการมุ่งเน้นศึกษาประเด็นนโยบายและการปฏิบัติงานขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดิน และความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการบริหารจัดการถนนคนเดิน เพื่อนำมาหาแนวทางการพัฒนาบทบาทของหน่วยงานภาครัฐที่เป็นหน่วยงานหลักในการสนับสนุนถนนคนเดินให้มีความชัดเจนและมีการวางแผนในการปฏิบัติการส่งเสริมในระยะสั้นและระยะยาว โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาวิเคราะห์ในส่วนของแนวคิด ทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรม สามารถสรุปได้ ดังนี้

- 2.1 สภาพทั่วไปของถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา
- 2.2 แนวคิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- 2.3 แนวคิดการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว
- 2.4 แนวคิดบทบาทองค์กรภาครัฐที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 สภาพทั่วไปของถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา

ที่ตั้ง

เทศบาลนครสงขลา ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลบ่อยางทั้งหมด มีลักษณะเป็นแหลมอยู่ระหว่างทะเลสาบสงขลา กับฝั่งทะเลหลวง (อ่าวไทย) พื้นที่ 9.27 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 5,793.75 ไร่ ตั้งอยู่ ณ เส้นรุ้งที่ 7 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 101 องศาตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางรถไฟ 947 กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดิน 950 กิโลเมตร และทางทะเลประมาณ 725 กิโลเมตร อยู่ห่างจากจังหวัดใกล้เคียงประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ ดังนี้

- ระยะทางจากเมืองสงขลาถึงจังหวัดปัตตานี ทางหลวงแผ่นดิน 99 กิโลเมตร
- ระยะทางจากเมืองสงขลาถึงจังหวัดยะลา ทางหลวงแผ่นดิน 128 กิโลเมตร
- ระยะทางจากเมืองสงขลาถึงจังหวัดสตูล ทางหลวงแผ่นดิน 125 กิโลเมตร

- ระยะทางจากเมืองสงขลาถึงจังหวัดพัทลุง ทางหลวงแผ่นดิน 121 กิโลเมตร
- ระยะทางจากเมืองสงขลาถึงจังหวัดนครศรีธรรมราช ทางหลวงแผ่นดิน 161 กิโลเมตร
- อยู่ห่างจากกรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย 480 กิโลเมตร
- อยู่ห่างจากประเทศสิงคโปร์ ประมาณ 718 กิโลเมตร (ที่มา : แขวงการทางสงขลา)

อาณาเขต

เทศบาลนครสงขลามีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตอำเภอสิงหนคร
- ทิศใต้ ติดต่อกับเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอไทย
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลสาบสงขลา

ลักษณะภูมิประเทศ

ส่วนใหญ่เป็นที่ราบชายฝั่งทะเล มีลักษณะเอียงลาดจากฝั่งทะเลหลวงไปทางด้านทะเลสาบ รูปร่างของพื้นที่มีลักษณะเป็นแหลมแคบยาวตามแนวทิศใต้สู่ทิศเหนือลงสู่ทะเลระหว่างทะเลสาบสงขลาทางด้านตะวันตกและทะเลอ่าวไทย ทางด้านตะวันออก มีคลองลำโรงไหลตามแนวทิศตะวันออกสู่ตะวันตก เชื่อมระหว่างอ่าวไทยและทะเลสาบสงขลา ความยาว 5.27 กิโลเมตร มีชายหาดที่สวยงาม หาดทรายขาวสะอาด จากหาดเก้าเส้ง ชลาทัศน์ สมิหลา แหลมสนอ่อน ความยาวประมาณ 8 กิโลเมตร ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ย 4 เมตร ระดับน้ำใต้ดินลึกจากผิวดินประมาณ 1 – 3 เมตร ด้านริมฝั่งทะเลสาบเหมาะแก่การจอดเรือ เพราะคลื่นลมสงบ ชายฝั่งไม่ลาดชัน ภายในเขตเทศบาลมีภูเขาเล็ก ๆ ทางด้านเหนือจำนวน 2 ลูก คือ เขาน้อยและ เขาตังกวน ยอดเขาสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 60 และ 80 เมตร ตามลำดับ มีคลองระบายน้ำจำนวน 2 สาย ได้แก่ คลองขวาง ความยาวประมาณ 1.4 กิโลเมตร และคลองลำโรง ความยาวประมาณ 5.27 กิโลเมตร ดังรูปที่ 2.1 แผนที่เขตเทศบาลนครสงขลา

ประชากร

ประชากรในเขตเทศบาลนครสงขลา มีจำนวน 70,899 คน เป็นชาย 34,200 คน เป็นหญิง 36,669 คน จำนวนบ้าน 25,644 หลัง จำนวนครัวเรือน 20,127 ครัวเรือน บ้านชั่วคราว 1,855 หลัง ความหนาแน่นเฉลี่ย 7,648.22 คน/ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากรเฉลี่ย 2.76 คน/หลังคาเรือน จำนวนราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด 51,171 คน เป็นชาย 24,062 คน เป็นหญิง 27,109 คน ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงจำนวนประชากรในเขตเทศบาลนครสงขลาแบ่งตามช่วงอายุ

อายุ	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า 1 ปี - 6 ปี	2,646	2,448	5,094
7 - 12 ปี	3,299	3,200	6,499
13 - 17 ปี	3,599	3,377	6,936
18 - 30 ปี	7,352	7,206	14,558
31 - 50 ปี	9,567	10,928	20,495
51 - 60 ปี	3,835	4,411	8,246
61 - 90 ปี	3,242	4,464	7,706
91 - 99 ปี	42	73	115
100 ปี	5	6	11
มากกว่า 100 ปี	17	21	38

ที่มา : งานทะเบียนราษฎร ประจำเดือน พฤษภาคม, 2554

วิสัยทัศน์ "นครสงขลา 2560 นครแห่งความสุขและอนาคตที่ยั่งยืนนครสงขลา 2560
นครแห่งความสุขและอนาคตที่ยั่งยืน"

พันธกิจ

1. พัฒนาการศึกษาระดับสูงของเยาวชน สู่วาระระบบสากลและความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่กับความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตและภาษา
2. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความสุขในชีวิตประจำวัน
3. รักษาอัตลักษณ์ของเมืองสงขลาให้คงอยู่ เพื่อส่งมอบฐานปัญญาและระบบเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
4. ภูมิทัศน์ใหม่
5. บริหารจัดการองค์กรอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ ภายใต้วัฒนธรรมประชาธิปไตยที่ถูกต้องเหมาะสมมีธรรมาภิบาล

สถานที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาล

จำนวนและลักษณะสถานที่แหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาล

1. ย่านเมืองเก่า อยู่บริเวณถนนนางงาม ถนนนครใน ถนนนครนอก ถนนยะลา เป็นถนนเล็กๆ เปิดให้รถวิ่งได้ทางเดียว ตึกและบ้านเรือนร้านค้าในละแวกนี้สร้างตามสถาปัตยกรรมแบบจีนปนยุโรป มีตลาดขายปูน้ำจืดที่กรอบหน้าตาต่างและหัวเสาสวยงาม นอกจากนี้ที่นี่ยังเป็นย่านอาหารพื้นเมืองของสงขลา เช่น ก๋วยเตี๋ยวสงขลา เต้ากั่ว และบริเวณหัวถนนนางงามก็มีร้านขายขนมกระบอก ซึ่งในปัจจุบันเหลืออยู่เพียงเจ้าเดียวเท่านั้น
2. แหลมสมิหลา อยู่ห่างจากตลาดทรัพย์สิน(ตลาดสดเทศบาล) ประมาณ 2.5 กิโลเมตร มีหาดทรายและทิวสนร่มรื่น เห็นทิวทัศน์ของแหลมสนอ่อนและหาดชลาทัศน์ และหากวันใดอากาศดี จะมองเห็นเขาเก้าเส้งอยู่ลิบๆนอกจากนี้ที่หาดสมิหลายังมีรูปปั้นนางเงือก สัญลักษณ์โดดเด่นของจังหวัด ซึ่งมีความเชื่ออยู่ว่า ถ้าหากใครได้แตะต้องรูปปั้นนี้ก็จะได้กลับมาที่นี่อีกครั้ง
3. แหลมสนอ่อน อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของแหลมสมิหลา บรรยากาศร่มรื่นไปด้วยทิวสนขนานบสองข้างทาง เทศบาลได้พัฒนาเป็นสวนสองทะเลตามลักษณะภูมิศาสตร์ คือด้านทิศตะวันออกติดกับทะเลอ่าวไทย ทิศตะวันตกติดกับทะเลสาบสงขลา ตรงปลายแหลมเป็นที่ประดิษฐานอนุสาวรีย์กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ทั้งยังเหมาะแก่การนั่งพักผ่อนชมทิวทัศน์ด้วย และจากสวนสองทะเลเป็นจุดที่มองเห็นเกาะหนูได้ใกล้และชัดเจนที่สุด

4. เขาเก้าเส้ง เดิมเรียกเขาเก้าแสนอยู่ติดกับหาดสมิหลาทางทิศใต้ใช้เส้นทางไปสถาบันเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งแห่งชาติ เป็นหาดสวยงาม ไม่พลุกพล่าน ริมหาดจะเห็นเรือกอและ และเรือหัวสิงห์จอดเกยหาดอยู่ เพราะใกล้กันนั้นเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านชาวประมงมุสลิม ชายหาดเรียงรายไปด้วยก้อนหิน มีก้อนหนึ่งที่ตั้งเด่นอยู่เหนือโขดหินชาวบ้าน เรียกว่า "หัวนายแรง"

5. เขาตั้งกวอน อยู่บริเวณแหลมสมิหลา บ้านโคกทางขึ้นอยู่ทางถนนราชดำเนินใน ก่อนถึงยอดเขา มีศาลาวิหารแดง เป็นพลับพลาที่ประทับซึ่งรัชกาลที่ 5 โปรดเกล้าฯ ให้สร้างถวายตามพระราชประสงค์ ของรัชกาลที่ 4 บนยอดเขามีเจดีย์พระธาตุคู่เมืองสงขลาประดิษฐานอยู่ สร้างในสมัยอาณาจักรนครศรีธรรมราชเป็นศิลปะสมัยทวารวดี จากยอดเขามองเห็นทิวทัศน์ของเมืองสงขลาได้โดยรอบ ทุกๆ ปีทางจังหวัดจะใช้สถานที่แห่งนี้สำหรับพิธีห่มผ้าองค์เจดีย์ ประเพณีตักบาตรเทโว และลากพระ ปัจจุบันมีลิฟต์ขึ้นเขาตั้งกวอนที่มีราววิ่งยาว 136 เมตร น้ำหนักบรรทุก 1,350 กิโลกรัม บรรจุผู้โดยสารได้ประมาณ 20 คน ให้บริการทุกวันเวลา 08.30 - 18.30 น.

6. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสงขลา อยู่ที่ถนนจะนะตรงข้ามกำแพงเมืองเก่าสงขลา เดิมเป็นบ้านพักของพระยาสุนทรารักษ์ (เนตร ณ สงขลา) เป็นสถาปัตยกรรมจีนที่ยังสมบูรณ์เก็บรวบรวมโบราณวัตถุต่าง ๆ ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จากบ้านเชียง สมัยหินกลาง หินใหม่ จากกาญจนบุรี ตลอดทั้งสมัยก่อนประวัติศาสตร์ถึงสมัยศรีวิชัย นอกจากนี้ยังจัดแสดงเครื่องใช้และเฟอร์นิเจอร์ที่ท่านเจ้าของบ้านเคยใช้อีกด้วย เปิดให้ชมเวลา 09.00 - 12.00 น. และเวลา 13.00 - 16.00 น. หยุดวันจันทร์ อังคารและวันหยุดราชการ

7. วัดมัชฌิมาวาส (วัดกลาง) อยู่ที่ถนนไทรบุรี เป็นวัดใหญ่และสำคัญที่สุดของสงขลา อายุประมาณ 400 ปี เดิมเรียกว่า "วัดยายศรีจันทร์" พระอุโบสถเป็นสถาปัตยกรรมสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ภายในมีจิตรกรรมฝาผนังแสดงถึงวิถีชีวิตของชาวเมืองในอดีต ใกล้กันนั้นยังมีพิพิธภัณฑ์ภัทรศิลป์ เก็บวัตถุโบราณจากอำเภอต่าง ๆ เช่น อำเภอเมือง อำเภอสทิงพระ อำเภอรโนด ซึ่งนับเป็นหลักฐานสำคัญทางประวัติศาสตร์

8. ประติมากรรมพญานาคพ่นน้ำ เป็นประติมากรรมลอยตัวมองเห็นได้รอบด้านเนื้อวัสดุประติมากรรมเป็นโลหะทองเหลืองรมสนิมเขียว ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ส่วนหัวพญานาค มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำตัว 1.20 เมตร ส่วนสูงจากฐานลำตัวจนถึงปลายยอดศูประมาณ 9 เมตร ตั้งอยู่ที่บริเวณแหลมสนอ่อน สวนสองทะเลพ่นน้ำสู่อ่าวไทย

ส่วนที่ 2 ส่วนลำตัวพญานาคหรือส่วนสะดือพญานาค เป็นลักษณะลำตัวโค้งครึ่งวงกลม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำตัว 1.20 เมตร ยาว 5.00 เมตร สูง 2.50 เมตร ตั้งอยู่บริเวณสระบัว

ส่วนที่ 3 ส่วนหางพญานาค มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 1.20 เมตร เรียวไปส่วนหาง ความยาว 4.00 เมตร สูง 4.50 เมตร ตั้งอยู่บริเวณถนนชลาทัศน์ หาดสมิหลา

9. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ลานแคมป์ปิ้ง) ให้บริการนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยจัดสร้างลานแคมป์ปิ้งซึ่งตั้งอยู่ที่บริเวณแหลมสนอ่อน เป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบเชิงอนุรักษ์ให้สอดคล้องกับการพัฒนาสงขลาไปสู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ควบคู่ไปกับธรรมชาติ

10. สวนประติมากรรมนานาชาติกับสิ่งแวดล้อมเฉลิมพระเกียรติฯ เทศบาลนครสงขลา ร่วมกับสมาคมประติมากรรมไทยและสถาบันศิลปะในประเทศไทย ได้จัดสร้างประติมากรรมนานาชาติขึ้น จำนวน 17 ชิ้น ตั้งอยู่บริเวณชายหาดสมิหลา ลานคนเมือง สวนเสรีและสวนเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อร่วมเฉลิมฉลองในวโรกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเจริญพระชนมายุ 50 พรรษา และในวโรกาสหามงคลสมัยเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา

11. สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ เพื่อเป็นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มแก่กิจกรรมการท่องเที่ยวและบริการด้านท่องเที่ยว อันจะส่งเสริมให้กิจการท่องเที่ยวของเทศบาลนครสงขลาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และจะเป็นแหล่งเรียนรู้หรือสถานที่ศึกษาของนักเรียน นักศึกษา เยาวชนและประชาชน ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพันธุ์สัตว์น้ำอย่างยั่งยืน และเป็นการสร้างจิตสำนึก ในการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำประเภทที่ต้องการอนุรักษ์ต่อไป พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้แก่นิสิต นักศึกษา และเยาวชนได้ศึกษาทางด้านสิ่งแวดล้อมอีกทั้งเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาอีกด้วย

12. สวนเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จัดสร้างขึ้นเนื่องในวโรกาสหามงคลสมัยเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา เพื่อเป็นศูนย์รวมและสร้างแรงจูงใจของพสกนิกรชาวไทยและนักท่องเที่ยวได้แสดงถึงความจงรักภักดีต่อองค์พระมหากษัตริย์ และเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์สวนป่าบริเวณแหลมสนอ่อนหาดสมิหลา มีเนื้อที่ประมาณ 111 ไร่

13. สวน 72 พรรษา มหาราชินี ตั้งอยู่บริเวณริมปากคลองสำโรงด้านทะเลสาบ พื้นที่ประมาณ 8 ไร่ เป็นโครงการที่ต้องการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เทศบาลนครสงขลาใช้งบประมาณในการพัฒนาทั้งสิ้น จำนวน 35 ล้านบาท เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของชุมชนที่มีฐานะยากจน บริเวณใกล้เคียงภายในเขตเทศบาลนครสงขลา และ

พื้นที่ของเทศบาลตำบลเขาสูง เป็นการเปิดมิติใหม่ของการท่องเที่ยวทะเลสาบสงขลา โดยใช้ เป็น ที่จอดเรือท่องเที่ยวของประชาชนที่ว่างจากการทำประมงพื้นบ้าน นอกจากนี้ยังเป็นการรักษา คุณภาพน้ำให้ดีขึ้นโดยการปลูกต้นไม้ 25,000 ต้น เพื่อปรับปรุงระบบนิเวศน์ รองรับ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างแท้จริง

14. พิพิธภัณฑ์พืชมงคล เป็นเรือนไทยที่สร้างจากความทรงจำของ ฯพลฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ณ สถานที่ที่เคยเป็นที่ตั้งบ้านพักของรองอำมาตย์โทขุนวินิจทัณฑกรรม (บึงติณสูลา นนท์) บิดาของ ฯพลฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งพะทำมระงพิเศษหรือพัศดี ที่เมืองสงขลาภายในจัดแสดงข้าวของเครื่องใช้และประวัติสกุลติณสูลานนท์ พิพิธภัณฑ์พืชมงคล เปิดให้เข้าชมระหว่าง 08.30 – 16.00 น. เว้นวันจันทร์และวันหยุดนักขัตฤกษ์

ถนนคนเดิน

“ถนนคนเดิน” หรือ Walking Street เป็นหนึ่งในแนวกิจการพัฒนาเมืองและการ กำหนดใช้พื้นที่เมืองให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาและการใช้ ประโยชน์พื้นที่ในเมืองซึ่งหลายประเทศได้ดำเนินการ และ “ถนนคนเดิน” ในหลายประเทศก็ได้ กลายเป็นที่รู้จักในฐานะแหล่งรวมงานศิลปะ แหล่งรวมศิลปิน สถานที่ที่ศิลปินอิสระจะได้ใช้ เป็นเวทีในการแสดงออกทั้งงานดนตรี วรรณศิลป์ จิตรกรรม เป็นต้น รวมถึงเป็นสถานที่ ท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวต่างชาติจะต้องแวะมาเยี่ยมชมเยือนสำหรับในประเทศไทยนั้น

รัฐบาลภายใต้การนำของ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เป็นรัฐบาลแรกที่ ได้ประกาศให้มีการดำเนินการ “ถนนคนเดิน” ในประเทศไทยโดยเป็นหนึ่งในมาตรการเพื่อการ ประหยัดพลังงานตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2544 ซึ่งในขณะนั้นนาย พิทักษ์ อินทรวิทยนันท์ รองนายกรัฐมนตรี ได้นำมาตรการดังกล่าวมาจัดเป็น “โครงการปิด ถนนคนเดินเพื่อประหยัดพลังงาน ลดมลพิษ และส่งเสริมการท่องเที่ยว” และนำมาสู่การปฏิบัติ ในรูปแบบของโครงการนำร่อง โดยใช้ถนนสีลม กรุงเทพมหานคร เป็นต้นแบบของ “ถนนคน เดิน” ในประเทศไทย

ถนนคนเดินเขตเทศบาลนครสงขลา

ถนนคนเดินเขตเทศบาลนครสงขลา หรือที่เรียกว่า “สงขลาแต่แรก” เริ่มโครงการ “ถนนคนเดิน เพลินกินของอร่อย ย้อนรอยบ่อทราย” ซึ่งเป็นโครงการที่จัดขึ้นโดยความร่วมมือ ระหว่างจังหวัดสงขลา เทศบาลนครสงขลา พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ สงขลา หน่วยงานภาครัฐและ

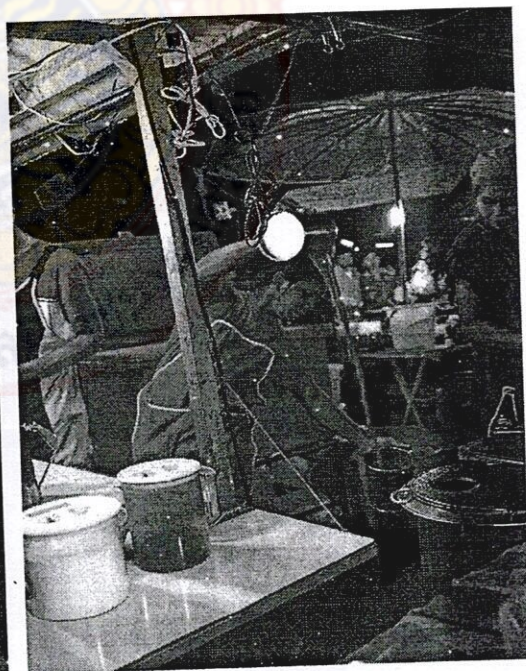
เอกชนระหว่างวันที่ 6 - 11 เมษายน 2553 และจัดต่อเนื่องทุกวันศุกร์ - วันเสาร์ ณ บริเวณถนน
จะนะ ริมกำแพงเมืองเก่า ภายในงานมีการจัดกิจกรรมย้อนรอยเมืองบ่อียง ซึ่งเป็นมรดกทาง
วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์และเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จัก เช่นกิจกรรมภาพเก่า
เล่าสงขลา การเสวนาทางวิชาการ กิจกรรมสามล้อชมเมือง รถรางนำเที่ยวการจัดนิทรรศการ
การออกร้านจากหน่วยงานต่างๆ กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน การออกร้านจำหน่าย
อาหารพื้นบ้านโบราณของสงขลา ซึ่งปัจจุบันหาทานได้ยากและจำหน่ายของที่ระลึก สินค้า OTOP
ปัจจุบันถนนคนเดินสงขลา มีโซนอาหารและเสื้อผ้า มีหนังกลางแปลง และบางอาทิตย์มีร้าน
ย้อนยุคสงขลา และมีวันศุกร์ วันเสาร์ และวันอาทิตย์ รวมเป็น 3 วันต่อสัปดาห์

ถนนคนเดินสงขลาตั้งอยู่ถนนด้านหน้าของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (พระรามะรง) ซึ่งตั้งอยู่
ที่ถนนจะนะใกล้กับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ สงขลา ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งบ้านพักเดิมของรอง
อำมาตย์โทขุนวินิจทัศนกรรม (บึ้ง ดิณสุลานนท์) บิดาของ ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์
พิพิธภัณฑฯ เป็นสถาปัตยกรรมแบบเรือนไทยที่สร้างขึ้นเพื่อจำลองสถานที่เกิดของ ฯพณฯ
พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ อดีตนายกรัฐมนตรีนครและรัฐบุรุษซึ่งเป็นชาวจังหวัดสงขลา

“ถนนคนเดิน เพลินกินของอร่อย ย้อนรอยบ่อียง”

ภาพที่ 2.2 ขนมบอก

ภาพที่ 2.3 ชาชัก

ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งกระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด จากกิจกรรมงานประจำ โดยปกติ การท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางของคนจากที่แห่งหนึ่งไป ยังอีกแห่งหนึ่ง เป็นการชั่วคราว โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการพักผ่อน หรือหาความรู้ ซึ่ง ครอบคลุมถึงการเดินทางเพื่อธุรกิจที่ผู้เดินทางยังมีได้ตั้งหลักแหล่งถาวร และไม่ได้รับ รายได้เพื่อยังชีพจากเจ้าของถิ่นปลายทางโดยการท่องเที่ยวยังเป็นผลรวมของประสบการณ์พิเศษ กับสัมพันธภาพซึ่งเกิดจากการเดินทางและการพักผ่อนต่างถิ่นเป็นการชั่วคราว โดยมีได้ประกอบ อาชีพ ดังนั้นการท่องเที่ยวจึงเป็นการเดินทางตามเงื่อนไข 3 ประการ คือ 1) เป็นการเดินทาง จากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว 2) เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ และ 3) เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม ที่มีใช้เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้

สุรพล ลือทองจักร (2547) ได้อธิบายว่า ความมีมิตรไมตรี วิถีชีวิตของคนไทย และ ทัศนียภาพที่สวยงาม เป็นจุดขายที่ดีในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเยี่ยมชม ในปัจจุบันเป็นที่ ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การท่องเที่ยวได้มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย รายได้ จากนักท่องเที่ยวส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตของระบบเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดการจ้างงาน และส่งผล ให้รายได้ต่อหัวของประชากรเพิ่มมากขึ้น และรัฐบาลยังมีรายได้จากการเก็บภาษีเนื่องจากการ หมุนเวียนของเงินตราเพิ่มมากขึ้น (http://human.udru.ac.th/attachments/101_WatPhthokk.pdf)

บทบาทการท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ดังนี้

1. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ
2. รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ได้มาในรูปของเงินตราต่างประเทศมีส่วนช่วย สร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงิน เช่น พ.ศ.2545 การท่องเที่ยวทำรายได้เป็นเงินตรา ต่างประเทศ 558,821 ล้านบาท ขณะที่รายจ่ายจากการเดินทางท่องเที่ยวของคนไทยเป็นเงิน ประมาณ 235,337 ล้านบาท ส่วนที่เกินดุลจึงมีส่วนช่วยแก้ไขการขาดดุลในด้านอื่นเป็นอย่าง มาก
3. รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกระจายไปสู่ประชากรอย่างกว้างขวาง
4. จากการวิจัยการสร้างงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวต่างประเทศ 1 คน มีส่วนสร้างงานทั้งทางตรงและทางอ้อมเฉลี่ยประมาณ 1 คน เช่นกัน
5. มีบทบาทกระตุ้นให้เกิดการผลิตและนำเอาทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์ อย่างสูงที่สุด

6. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่มีขีดจำกัดในการจำหน่าย เพราะประชากรโลกเพิ่มจำนวนขึ้นตลอดเวลา ขณะที่การขนส่งสามารถบรรจุผู้โดยสารได้จำนวนมาก ทำให้ค่าใช้จ่ายการเดินทางถูกลง

7. ไม่มีขีดจำกัดในการผลิต เนื่องจากผลผลิตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เสนอขายให้แก่นักท่องเที่ยวคือความสวยงามของธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ผันแปรหรือขึ้นอยู่กับสภาพฝนฟ้าอากาศ

8. ช่วยสนับสนุนการฟื้นฟูอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี เมื่อมีการท่องเที่ยวเป็นสื่อในการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เจ้าของท้องถิ่นก็จะตระหนักถึงความสำคัญของมรดกทางศิลปวัฒนธรรม และช่วยกันฟื้นฟูและอนุรักษ์ไว้

9. มีบทบาทสร้างสรรค์ความเจริญ เมื่อเกิดการเดินทางท่องเที่ยวจากภูมิภาคหนึ่งไปยังภูมิภาคหนึ่ง ย่อมช่วยสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ในท้องถิ่นนั้นๆ

10. ช่วยส่งเสริมความปลอดภัยและความมั่นคงให้แก่พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น การจัดตั้งกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว

11. ช่วยเสริมสร้างสันติภาพ สัมพันธไมตรี เป็นหนทางที่มนุษย์ต่างสังคมได้พบปะทำความรู้จัก และเข้าใจกัน

12. ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจดี ต่อกันระหว่างนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือน

13. ช่วยให้เกิดการพัฒนาาระบบสาธารณสุขไปทั่ว

14. ลดปัญหาการอพยพเข้าสู่เมืองหลวงด้วยการมีอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้ดีตามแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น

15. กระตุ้นการคิดค้นนำทรัพยากรส่วนเกินมาผลิตให้เกิดรายได้เพิ่มพูน และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของสินค้านั้นๆ

16. ช่วยให้เกิดความรักความภาคภูมิใจในท้องถิ่น เป็นผลให้เกิดการอนุรักษ์

17. ประโยชน์ทางการศึกษา การค้นคว้าแหล่งท่องเที่ยวทำให้มีโลกทัศน์กว้างขวาง

18. ประโยชน์ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อช่วยอำนวยความสะดวก รวดเร็ว

นโยบายสาธารณะ หมายถึงการพยายามศึกษาว่ารัฐบาลเลือกทำและไม่ทำอะไร เพราะเหตุใด รัฐบาลมีแนวทางปฏิบัติอย่างไร และการกระทำของรัฐบาลก่อให้เกิดผลอะไรบ้าง กล่าวอีกนัยหนึ่ง การศึกษานโยบายสาธารณะ เป็นไปเพื่อทราบเหตุและผลของนโยบาย เหตุของนโยบายมีอะไรบ้าง ปัจจัยอะไรบ้างเป็นตัวกำหนดนโยบาย ผลของนโยบายสาธารณะมี

อะไรบ้าง นโยบายของรัฐบาลสามารถแก้ไขบรรเทาปัญหาในสังคมมากน้อยแค่ไหนอย่างไร (พิทยา บวรวัฒนา, 2529) นโยบายสาธารณะ หมายถึงกิจกรรมทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นระดับใด ในหน่วยงานใด ล้วนมีกำเนิดมาจากความคิดอันเป็นกรอบนำทางว่า ควรจะทำอะไร ที่ไหน และอย่างไร หากปราศจากความคิดที่ชัดเจน การกระทำที่ตามมาคงปราศจากทิศทางที่แน่นอนชัดเจน ในการดำเนินกิจการของรัฐบาล ความคิด หรือเจตนาธรรมณ์ ก็เกิดขึ้นก่อน เช่นเดียวกัน จากนั้นค่อยๆ พัฒนาชัดเจนขึ้น กลายเป็นกรอบกำหนดทิศทาง และแนวดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของรัฐบาล ซึ่งในความหมายกว้างๆ ก็คือ นโยบายของรัฐบาล หรือนโยบายสาธารณะนั่นเอง (ศุภชัย ยาวะประภาส, 2530)

ทฤษฎีการจัดการ นักปราชญ์ จอร์จ ซานตายานา (George Santayana) ได้กล่าวไว้ว่า "ใครก็ตามที่ไม่สามารถจดจำอดีตได้ ก็จะกระทำความผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า" ดังนั้นการจัดการจำเป็นต้องมีวิวัฒนาการที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี นอกจากนี้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ยังนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ซึ่งมีผลกระทบต่อการจัดการในที่สุด ผลกระทบจากพลังทางเทคโนโลยี ได้แก่การวิเคราะห์ภาพแวดล้อม

การวางแผนและการตัดสินใจ การออกแบบของค์การ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ภาวะผู้นำ แรงจูงใจและการควบคุม ขบวนการจัดการ (Management process) ประกอบด้วย กิจกรรมที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. การวางแผน (planning) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมาย และวางกลยุทธ์ รวมทั้งแผนปฏิบัติการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ
2. การจัดองค์การ (organizing) เป็นการจัดวางโครงสร้างองค์การเพื่อรองรับการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้
3. การโน้มนำ (leading/influencing) เป็นการจูงใจ โน้มนำพนักงานรายบุคคลและกลุ่ม ให้ปฏิบัติงาน มีการติดต่อสื่อสาร รวมถึงการรับมือกับประเด็นต่างๆเกี่ยวกับพฤติกรรมของพนักงานในองค์การ และ
4. การควบคุม (controlling) เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการติดตามประเมินผลงาน เปรียบเทียบกับเป้าหมาย หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ และทำการแก้ไข เพื่อให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้

ขบวนการจัดการ (Management process)

การวางแผน (Planning) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายขององค์การ สร้างกลยุทธ์ เพื่อแนวทางในการดำเนินไปสู่เป้าหมาย และกระจายจากกลยุทธ์ไปสู่แผนระดับปฏิบัติการ โดยกลยุทธ์และแผนในแต่ละระดับและแต่ละส่วนงานต้องสอดคล้องประสานกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในส่วนงานของตนและเป้าหมายรวมขององค์การด้วย

การจัดองค์การ(Organizing) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดโครงสร้างขององค์การ โดย พิจารณาว่า การที่จะทำให้ได้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ นั้น ต้องมีงานอะไรบ้าง และงานแต่ละอย่างจะสามารถจัดแบ่งกลุ่มงานได้อย่างไร มีใครบ้างเป็นผู้รับผิดชอบในแต่ละส่วนงานนั้น และมีการรายงานบังคับบัญชาตามลำดับชั้นอย่างไร ใครเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ

การโน้มนำพนักงาน (Leading/influencing) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดการให้พนักงานทำงาน อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งต้องใช้การประสานงาน การติดต่อสื่อสารที่ดี การจูงใจในการทำงาน ผู้บริหารต้องมีภาวะผู้นำที่เหมาะสม ลดความขัดแย้งและความตึงเครียดในองค์การ

การควบคุม (Controlling) เมื่อองค์การมีเป้าหมาย และได้มีการวางแผนแล้ว ก็ทำการจัดโครงสร้างองค์การ การจ้างพนักงาน ฝึกอบรม และสร้างแรงจูงใจให้ทำงาน และเพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งต่างๆ จะดำเนินไปตามที่ควรจะเป็น ผู้บริหารก็ต้องมีการควบคุมติดตามผลการปฏิบัติการ และเปรียบเทียบผลงานจริงกับเป้าหมายหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ หากผลงานจริงเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมายก็ต้องทำการปรับให้เป็นไปตามเป้าหมาย ซึ่งขบวนการติดตามประเมินผล เปรียบเทียบ และ แก้ไขนี้ก็คือขบวนการควบคุม

คุณค่าและความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

ภายในรัฐสมัยใหม่ การรวมศูนย์อำนาจมีขีดจำกัด เนื่องจากการบริหารปกครองประเทศที่ประกอบไปด้วยประชากรมากมายและพื้นที่อันกว้างไกลโดยรัฐบาลที่ศูนย์กลางแต่เพียงสถาบันเดียวย่อมเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยาก หรือเกิดสภาพของความ "ไม่ประหยัดในเชิงขนาด" ('diseconomies of scale') จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการถ่ายเทอำนาจในทางการเมืองการปกครองให้อยู่ในมือขององค์กรหรือสถาบันที่อยู่นอกศูนย์กลางออกไป ด้วยเหตุนี้ คุณค่าและความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น มีดังต่อไปนี้

1) การปกครองท้องถิ่นช่วยสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการของชุมชนภายในท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยทางการเมืองการปกครองจำนวนเล็ก ๆ ที่มีมากมายกระจายอยู่ทั่วประเทศ โดยพื้นที่เหล่านั้นย่อมมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะทางกายภาพ วัฒนธรรม

และวิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทำให้การบริหารและการปกครองที่มีลักษณะของการรวมศูนย์อำนาจอยู่ที่รัฐบาลเพียงแห่งเดียว ไม่สามารถที่จะตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้นภายในชุมชนนั้น ๆ จึงจำเป็นต้องกระจายระบบงานให้มีลักษณะคล่องตัวและปรับตัวให้ยืดหยุ่น นั่นก็คือ การสร้างหน่วยการปกครองที่เรียกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้มาจัดทำบริการและแก้ปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น และยังจะเป็นการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับหลักความรับผิดชอบตามระบอบประชาธิปไตย (Democratic Accountability)

2) สร้างการมีส่วนร่วม (Participation) การมีอยู่ของรัฐบาลในระดับท้องถิ่น หรือในระดับภูมิภาค ย่อมเอื้อต่อประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองได้มากกว่า เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชุมชนของตน และการเข้ามาบริหารกิจการสาธารณะต่าง ๆ ภายในชุมชนด้วยตัวเอง จะเป็นผลให้ประชาชนเหล่านี้ได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ในทางการเมืองการปกครองตามหลักการปกครองตนเอง และนำไปสู่การเติบโตของ "ความเป็นพลเมือง" ในหมู่ประชาชน

2.2 แนวคิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

Kotler (อ้างอิงใน Richardson and Fluker, 2004) ได้อธิบายความหมายของแหล่งท่องเที่ยวไว้ว่า สถานที่ทั้งในสภาพที่เป็นจริงและสภาพตามการรับรู้ของนักท่องเที่ยว และ Middleton (อ้างอิงใน Richardson and Fluker, 2004) ได้อธิบายว่า แหล่งท่องเที่ยวเป็นผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยวซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ 1) จุดที่น่าสนใจ ได้แก่ จุดที่มีทัศนียภาพสวยงาม ศูนย์การค้า สวนสนุก เป็นต้น 2) สาธารณูปโภค ได้แก่ โรงแรม ร้านอาหาร ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เป็นต้น 3) การเข้าถึง ได้แก่ ความสะดวกในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 4) ภาพลักษณ์ ได้แก่ ความคิดและความเชื่อของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว และ 5) ราคา ซึ่งครอบคลุมค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่นักท่องเที่ยวใช้ในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง นอกจากนี้ยังพบว่า ราคาของแหล่งท่องเที่ยวเดียวกัน อาจแตกต่างกันได้ตามระดับของการเดินทางและฤดูกาลในการเดินทางท่องเที่ยว

Ritchie และ Crouch (2003) เสนอว่ามีปัจจัย 5 ประการ ที่ส่งผลต่อความได้เปรียบและเสียเปรียบในการแข่งขันกันของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ 1) ความพร้อมของทรัพยากรและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว เช่น การคมนาคม ระบบสาธารณูปโภค นโยบายของรัฐบาล เป็นต้น 2) จุดสนใจหลัก เช่น ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ หรือความบันเทิง 3) การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว เช่น การตลาด การวิจัยและพัฒนา การพัฒนาด้านการบริการ เป็นต้น 4) การวางแผนพัฒนาและนโยบายของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการ

วางแผน การดำเนินการ และการประเมินผล 5) การพัฒนาคุณภาพด้านต่างๆของแหล่งท่องเที่ยว ทั้งในด้านทำเลที่ตั้ง ความปลอดภัย ภาพลักษณ์ กำลังการผลิต เป็นต้น ปัจจัยทั้งห้าประการจะเป็น ตัวบ่งชี้ถึงความได้เปรียบของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

2.3 แนวคิดการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว

ฉันทิช วรรณถนอม (2552) ได้กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยวในชุมชนมีบทบาทในการสร้างงาน สร้างอาชีพอย่างกว้างขวาง เช่น หัตถกรรมพื้นบ้านหรือสินค้าทางการเกษตรและ ทรัพยากรธรรมชาติ ที่จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการพัฒนาทรัพยากรของประเทศมาใช้ ประโยชน์อย่างคุ้มค่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวชุมชน จึงไม่มีขีดจำกัดในการ ให้บริการเมื่อเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมอื่นๆ ดังนั้นรัฐบาลได้ให้การส่งเสริมสนับสนุนการ ท่องเที่ยวอย่างชัดเจนมีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรงทั้งระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด และ ระดับท้องถิ่นมีนโยบายรองรับที่สามารถดำเนินการได้อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับ ท้องถิ่นมีหน่วยงานสำคัญที่มีบทบาทเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในชุมชนท้องถิ่น คือ องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล และวิสาหกิจชุมชน เป็นต้น

2.4 แนวคิดบทบาทองค์กรภาครัฐที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว

รัศมีพงศ์ วงศาโรจน์และคณะ (2550) อธิบายถึงบทบาทของภาครัฐที่มีต่อการพัฒนา อุตสาหกรรมแตกต่างกันออกไป โดยในบางอุตสาหกรรมภาครัฐมีบทบาทอย่างมาก เช่น การให้บริการสาธารณะการคุ้มกันประเทศ เป็นต้น และในบางอุตสาหกรรม ภาครัฐมีบทบาทน้อย มาก เช่น การผลิตสินค้าในภาคอุตสาหกรรมทั่วไป เป็นต้น สำหรับตลาดการท่องเที่ยวพบว่า หน่วยงานภาครัฐมีบทบาทในการพัฒนามากกว่าตลาดสินค้าและบริการทั่วไป เนื่องจากตลาดการ ท่องเที่ยวแตกต่างจากตลาดสินค้าทั่วไป ทำให้กลไกตลาดไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ ยกตัวอย่างเช่น

- สินค้าด้านการท่องเที่ยวมีความเป็นสาธารณะสูง เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่สาธารณะหรือเป็นทรัพยากรสาธารณะ
- กิจกรรมการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อฝ่ายอื่นๆ เช่น การมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือแก่คนท้องถิ่น
- นักท่องเที่ยวอาจมีข้อมูลข่าวสารไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับผู้ให้บริการ
- การท่องเที่ยวจำเป็นต้องใช้สาธารณูปโภคที่เพียงพอและเหมาะสม เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา ถนน การกำจัดขยะ การสื่อสาร

- รัฐบาลต้องการอาศัยการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นกลไกในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยว

หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการท่องเที่ยว จำแนกได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่

- 1) หน่วยงานภายใต้รัฐบาลของประเทศ เช่น กระทรวงการท่องเที่ยว 2) หน่วยงานภายใต้จังหวัด เช่น สำนักงานการท่องเที่ยว จังหวัด อำเภอบาง
- 3) หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น อบจ. อบต. และ
- 4) หน่วยงานภายในกำกับของรัฐบาล เช่น ททท. อพท.

บทบาทที่สำคัญของหน่วยงานภาครัฐที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว คือ

- วางแผนและกำหนดนโยบายการท่องเที่ยว
- พัฒนาศักยภาพมนุษย์ในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- ให้บริการสินค้าสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
- เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
- จัดสรรการใช้ประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวสาธารณะ
- อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยว
- ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จัก

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าหน่วยงานภาครัฐจะเข้ามามีบทบาทในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมด้านอื่นๆ แต่ทางรัฐบาลจำเป็นต้องมีการดูแลควบคุมบทบาทดังกล่าวให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม โดยควบคุมให้ภาครัฐมีบทบาทสูงในส่วนที่ตลาดไม่สามารถทำงานได้อย่างสมบูรณ์ และมีบทบาทในการกำกับดูแลตลาดที่สามารถทำงานได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากบทบาทที่มากเกินไปของภาครัฐอาจส่งผลให้การท่องเที่ยวไม่สามารถสนองตอบความต้องการของลูกค้าเป้าหมายได้ หรือทำให้ภาคธุรกิจขาดการพัฒนาประสิทธิภาพในการให้บริการนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ภาครัฐควรมีบทบาทในการสร้างและรักษาความสมดุลของประโยชน์จากพัฒนาการท่องเที่ยวระหว่างฝ่ายต่างๆที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ชุมชนนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และสังคม

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัชรวิวัฒน์ ศศิผลิน (2548) ได้ทำการศึกษาการจัดกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว : กรณีศึกษา กิจกรรมถนนคนเดินในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาวิวัฒนาการของการจัดถนนคนเดินในจังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาบทบาทและลักษณะการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มคนที่เข้าร่วมกิจกรรมในถนนคนเดิน และ 3) เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมถนนคนเดินเพื่อที่ศึกษาได้แก่พื้นที่จัดกิจกรรมถนนคนเดิน วันอาทิตย์บริเวณถนนราชดำเนิน และถนน

พระปกเกล้า ซึ่งใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลโดยการสำรวจ สังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม และสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งภายใน และภายนอกพื้นที่จัดกิจกรรม ผลการศึกษาพบว่า ถนนคนเดินจังหวัดเชียงใหม่มีวิวัฒนาการมาจากโครงการ “ปิดถนนเพื่อประหยัดพลังงานลดมลพิษและส่งเสริมการท่องเที่ยว” ซึ่งเป็นโครงการของรัฐบาลที่จัดขึ้นในปี พ.ศ. 2545 โดยมีเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรม ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับการจัดรูปแบบของกิจกรรมให้มีความหลากหลาย และมีเอกลักษณ์ ส่งผลให้มีนักท่องเที่ยว และคนท้องถิ่นให้ความสนใจเข้าร่วมในกิจกรรมถนนคนเดินเป็นจำนวนมากถึงวันละประมาณ 80,000-200,000 คน และตั้งแต่ดำเนินการจัดกิจกรรมมา ได้สร้างรายได้ให้แก่คนท้องถิ่นประมาณ 40 ล้านบาท จากการศึกษาบทบาทและลักษณะการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มคนที่เข้าร่วมในถนนคนเดินพบว่า ถนนคนเดินจังหวัดเชียงใหม่ในปัจจุบันมีกลุ่มคณะกรรมการถนนคนเดินซึ่งประกอบ เป็นผู้ควบคุมดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการทำกิจกรรม โดยวิธีการบริการจัดการถนนคนเดินมีข้อดีคือ ได้เปิดโอกาสให้คนในพื้นที่ และผู้ประกอบการ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ร่วมกับหน่วยงานของภาครัฐแต่ก็มีข้อด้อยคือการประสานงานระหว่างกันยังไม่ดีเท่าที่ควร จึงทำให้การปฏิบัติงานยังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนกลุ่มคนที่เข้ามาทำกิจกรรมจะประกอบด้วย กลุ่มค้าขาย กลุ่มนันทนาการกลุ่มผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ถนนคนเดิน กลุ่มนักท่องเที่ยวและคนท้องถิ่น ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้ได้พบปัญหาของการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน คือ ไม่มีที่ทิ้งขยะ ห้องสุขา และสถานที่จอดรถไม่เพียงพอพื้นที่นั่งพักผ่อนและการจัดการแสดงบนเวทีมีน้อย ไม่มีกฎเกณฑ์ในการคัดเลือกคณะกรรมการ มีการลอกเลียนแบบสินค้า มีการจำหน่ายสินค้าโรงงาน มีการจำหน่ายของมีนเมา พื้นที่จำหน่ายสินค้าคับแคบ เสียงดังจากกิจกรรมการแสดง และเสียงประกาศตามสาย ผลของการจัดกิจกรรม

ธัญกาญจน์ วัฒนานนท์ (2547) ได้ศึกษาการประเมินโครงการถนนคนเดิน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ที่มาเที่ยวชมงานถนนคนเดิน ผู้ขายสินค้าและบริการที่มาตั้งร้านเฉพาะกิจในงาน และผู้ขายสินค้าและบริการที่ตั้งร้านถาวรบริเวณงาน มีความพึงพอใจในโครงการถนนคนเดิน โดยมีค่าระดับ ความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.050 ผู้ขายสินค้าและบริการที่มาตั้งร้านเฉพาะกิจในงานมีรายได้เฉลี่ยและกำไรสุทธิจากการขายสินค้าและบริการในงานถนนคนเดินเพิ่มขึ้น โดยมีระดับความเชื่อมั่น มีเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.050 แต่อย่างไรก็ตามโครงการถนนคนเดิน จังหวัดเชียงใหม่ ยังมีปัญหาอุปสรรคที่ควรได้รับการแก้ไขคือ ความมีจิตวิญญาณของผู้ให้บริการ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ จัดให้มีระบบขนส่งมวลขนให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและประชาชน การขาดพื้นที่สำหรับจอดรถ และยังขาดระบบการดูแลพาหนะของนักท่องเที่ยว มีถึงขยะรองรับขยะจากนักท่องเที่ยวและผู้ขายสินค้าและบริการไม่เพียงพอ สิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวกของนักท่องเที่ยวและผู้ขายสินค้าและบริการ เช่น ปัญหาแสงสว่างของไฟฟ้าบางจุดไม่เพียงพอ ปัญหาน้ำดื่ม น้ำใช้ ไม่มีการจัดเตรียมให้หรือมีแต่ไม่เพียงพอและโทรศัพท์สาธารณะ ที่มีอยู่ในบริเวณงานไม่เพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยวและผู้ขายสินค้าและบริการนอกจากนี้ในบริเวณงานถนนคนเดินยังมีการจับขังจักรยาน/จักรยานยนต์ อีกทั้งยังไม่มีระบบการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวที่เพียงพอและเหมาะสม

ระวีวรรณ โอพารัตน์มณี และคณะ (2547) ศึกษาถนนคนเดินเมืองเชียงใหม่ในแง่เศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อม มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างฐานความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาถนนคนเดิน เสนอแนวทางการจัดทำโครงการขยับเส้นทางกิจกรรมบนถนนคนเดินเมืองเชียงใหม่อย่างยั่งยืน และศึกษาถึงการเพิ่มศักยภาพประสิทธิภาพถนนคนเดินเมืองเชียงใหม่ ขอบเขตพื้นที่ใช้พื้นที่เขต 19 เทศบาลนครเชียงใหม่ โดยเน้นพื้นที่ถนนคนเดินปัจจุบันเป็นฐานในการเก็บข้อมูล วิจัยใช้ การทบทวนและสรุปวิเคราะห์เนื้อหาจากวรรณกรรม การสำรวจ การตั้งเกณฑ์คัดเลือก การทำแบบสอบถาม การระดมความคิดเห็นจากสัมมนากลุ่มย่อย การนับจำนวน การสังเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า ถนนคนเดินเมืองเชียงใหม่เป็นถนนคนเดินของคนท้องถิ่นมากกว่านักท่องเที่ยว โดยมีจำนวนคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงต่าง ๆ ในรอบปี คือ ประมาณ 33,000 คนต่อวัน ดัชนีชี้วัดความสำเร็จที่ชัดเจนในแง่ของสังคมและเศรษฐกิจ คือ มีจำนวนคนเดินที่มีแนวโน้มคงที่มีกิจกรรมสังคมที่สร้างสรรค์และเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีปริมาณการใช้จ่ายหมุนเวียนสูงโดยประมาณการเป็นเงิน 9-10 ล้านบาทต่อวัน ถนนคนเดินเมืองเชียงใหม่มีจุดเด่นที่คนตระหนักรู้ด้านสังคมและเศรษฐกิจแต่มีจุดด้อยด้านสิ่งแวดล้อม ลักษณะถนนคนเดินเชิงวัฒนธรรมนี้สามารถปรับลดกิจกรรมค้าขายลงเป็นกิจกรรมประเภทอื่นโดยไม่กระทบต่อจำนวนคนเดินเพราะผลสำรวจพบว่า คนมาเดินเล่นชมกิจกรรมและสินค้ามากกว่าจับจ่าย ด้านการสร้างโครงข่ายถนนคนเดินในอนาคต พบว่า คนส่วนใหญ่ต้องการให้มีถนนคนเดินที่อื่นอีก ผลโครงการที่เป็นไปได้ประกอบด้วย ถนนท่าแพ ถนนช้างคลาน ถนนลอยเคราะห์ ถนนราชดำเนิน ถนนพระปกเกล้า โดยเสนอให้มีการจัดการถนนคนเดินตามความต้องการใช้พื้นที่ของสาธารณชน ส่วนถนนคนเดินบริเวณอื่นเสนอให้ชุมชนเลือกที่จะพัฒนาและจัดการตามศักยภาพและความต้องการถนนคนเดินเมืองเชียงใหม่มีความต้องการการพัฒนาใน 2 ระดับ คือ การพัฒนาคุณภาพถนนคนเดินปัจจุบัน และการพัฒนาระยะยาวเพื่อรองรับการไปสู่ถนนคนเดินที่ถาวรและยั่งยืน ซึ่งงานวิจัยนี้เสนอแนะว่าถนนด้านในคูเมืองมีศักยภาพที่น่าจะได้รับการพัฒนาเป็นพื้นที่เน้นคนเดิน ซึ่งหากทำได้ถนนคนเดินเมืองเชียงใหม่มีศักยภาพในการพัฒนาที่เทียบเคียงได้กับถนนคนเดินคุณภาพที่มีอยู่ในโลก

เปี่ยมรัก ฉัตรธนาเสนีย์ (2546) ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคในการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน ถนนท่าแพ จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคในการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน ถนนท่าแพ จังหวัด เชียงใหม่ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างคือผู้บริโภคจำนวน 200 ตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ใช้สถิติเชิงพรรณนาและวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองโลจิต พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของ กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือ ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจในสถานที่จัดงานที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคในการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน ถนนท่าแพ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ศึกษาพบว่าความ พึงพอใจของผู้บริโภคต่อกิจกรรมถนนคนเดินเกี่ยวข้องกับปัจจัยความสำเร็จของถนนคนเดิน สถานที่จัดงานเกิดจากความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการซึ่งจัดเป็นเครือข่าย ชุมชนจึงทำให้เกิดความพึงพอใจของผู้บริโภคขึ้น นอกจากนี้ระดับราคาสินค้าและวันที่ใช้ในการจัด งานเป็นปัจจัยที่ผู้บริโภคเกิดความพึงพอใจเช่นกัน

จุดประกาย ปรีทัศน์ (2545) ได้อ้างผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในทุก ๆ วัน อาทิตย์ในกรณี ถนนคนเดินที่ถนนกลาง จังหวัดภูเก็ต โดยสถาบันราชภัฏภูเก็ต พบว่า ประชาชนมี ความพึงพอใจและเห็นว่าตนเองได้ประโยชน์จากกิจกรรมถนนคนเดิน สูงสุด 4 ประการ คือ 1. สามารถนำความรู้จากการชมนิทรรศการไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน 2. พอใจที่ถนนคน เดินที่ถนนกลาง ทำให้เกิดการส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น 3. พอใจที่ประชาชนและ นักท่องเที่ยวมีแหล่งกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและ 4. พอใจที่เกิดถนนคนเดินที่ยั่งยืนในเขตเมือง

พลอยศรี โปราณนัท (2544) การที่โครงการถนนคนเดินสามารถดำเนินอย่างต่อเนื่อง ได้ และประสบความสำเร็จมากกว่าที่จัดในพื้นที่จังหวัดอื่นๆ นอกจากจะเป็นเพื่อความโดดเด่น ของรูปแบบการจัดกิจกรรม และพื้นที่จัดกิจกรรมแล้ว ยังเป็นเพราะรูปแบบของโครงการถนนคน เดินได้สอดคล้องกับความต้องการของคนท้องถิ่น ซึ่งต้องการพื้นที่สาธารณะที่สามารถเข้ามาทำ กิจกรรมนันทนาการต่างๆ ร่วมกันได้ และคนในท้องถิ่นก็ได้เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมทุกๆ ด้าน รูปแบบของกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมของคนท้องถิ่นนี้จะ สามารถสะท้อนถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นในด้านต่างๆ ออกมาได้ และเมื่อรูปแบบการจัดกิจกรรม มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวจึงทำให้เป็นเสน่ห์ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวสนใจมา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาบทบาทขององค์กรภาครัฐบทบาทขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory research) เพื่อศึกษานโยบายและประเมินขีดความสามารถขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดิน รวมถึงการหาแนวทางในการสร้างความร่วมมือพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว และการเพิ่มศักยภาพขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยว และการเพิ่มศักยภาพขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยว ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล
- 3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.4 เครื่องมือในการวิจัย
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ประเภทของข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่รวบรวมเพื่อการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เพื่อศึกษานโยบายและประเมินความสามารถขององค์กรภาครัฐ มีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ประกอบด้วย 1) ข้อมูลความคิดเห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวของถนนคนเดิน โดยมีตัวแทนขององค์กรภาครัฐ ผู้ประกอบการ และตัวแทนจากชุมชนและนักท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียง และ 2) ข้อมูลความคิดเห็นที่ได้จากการเก็บแบบสำรวจความคิดเห็นจากตัวแทนขององค์กรภาครัฐ ผู้ประกอบการ และตัวแทนจากชุมชนและนักท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียงที่ได้รับผลกระทบต่อการจัดกิจกรรมถนนคนเดินตามแบบสำรวจที่ได้กำหนดไว้

3.1.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้แก่ ข้อมูลแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา คั่นคว่าและสังเคราะห์บทความ ตำรา งานวิจัย และเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวของถนนคนเดิน และบทบาทของภาครัฐ

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 ข้อมูลปฐมภูมิ ประกอบด้วย

- การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน จากทั้ง 3 กลุ่มที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย ผู้บริหารและผู้บริหารขององค์กรภาครัฐ ผู้ประกอบการ และจากชุมชนและนักท่องเที่ยว

- การเก็บแบบสำรวจความคิดเห็นของจากทั้ง 3 กลุ่ม ประกอบด้วย ผู้บริหารและผู้บริหารขององค์กรภาครัฐ ผู้ประกอบการ และจากชุมชนและนักท่องเที่ยวที่มีส่วนร่วมหรือได้รับผลกระทบต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน

3.2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ ประกอบด้วย

- ศึกษา คั่นคว่าและสังเคราะห์บทความ ตำรา งานวิจัย และเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน บทบาทขององค์กรภาครัฐต่อการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน

- รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิในด้านนโยบาย แผนงาน และโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมถนนคนเดินของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ผู้ประกอบการและจากชุมชนและนักท่องเที่ยว

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3.1 ประชากรในการศึกษานี้ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 คือ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ขององค์กรภาครัฐที่มีบทบาทต่อการพัฒนา กิจกรรมของถนนคนเดินเขตเทศบาลสงขลา

กลุ่มที่ 2 คือ ผู้ประกอบการที่ให้บริการในกิจกรรมของถนนคนเดิน

กลุ่มที่ 3 คือ ตัวแทนชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากการจัดกิจกรรมถนนคนเดินเขตเทศบาลสงขลา

3.3.2 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

- กลุ่มตัวอย่างสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

จากประชากรทั้ง 3 กลุ่มๆ ละ 5 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) และทำการเลือกตัวอย่างให้ครอบคลุมทุกประเภทของแต่ละกลุ่มประชากร ซึ่งเป็นตัวแทนทั้งระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ

- กลุ่มตัวอย่างสำหรับการสำรวจความคิดเห็น ประกอบด้วยตัวแทนจากกลุ่มประชากรทั้งสามกลุ่มๆ ละ 30 คน รวมเป็น 90 คน และทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ด้วยการเลือกกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมทุกหน้าที่หรือธุรกิจของกลุ่มประชากรและเป็นตัวแทนทั้งในระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ

3.4 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ

3.4.1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) ประกอบด้วยคำถามที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ต่างๆ ขององค์กรภาครัฐที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน ในการดำเนินงานและข้อเสนอแนะสำหรับองค์กรภาครัฐ

3.4.2 แบบสำรวจ ประกอบด้วย 6 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ
- ตอนที่ 2 บทบาทขององค์กรภาครัฐที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมของถนนคน

เดิน โดยในแบบสำรวจของทั้ง 3 กลุ่ม ประกอบด้วยคำถาม เพื่อให้ผู้ตอบประเมินบทบาทขององค์กรภาครัฐ ที่มี 4 ตัวเลือก คือสูงมาก (มีคะแนนเท่ากับ 4) สูง (มีคะแนนเท่ากับ 3) มีบ้าง (มีคะแนนเท่ากับ 2) และไม่มีเลย (มีคะแนนเท่ากับ 1) และเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ดังนี้

3.26 – 4.00	หมายถึง	มีบทบาทสูง
2.51 – 3.25	หมายถึง	มีบทบาทค่อนข้างสูง
1.76 – 2.50	หมายถึง	มีบทบาทบ้าง
1.00 – 1.75	หมายถึง	ไม่มีบทบาทเลย

- ตอนที่ 3 แนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดิน โดยการให้เลือกกิจกรรมที่เห็นว่าควรส่งเสริม เพียง 3 ข้อ และการประเมินศักยภาพในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของถนนคนเดิน มีเกณฑ์การประเมินดังนี้

5	แทน	ระดับศักยภาพสูงมาก
4	แทน	ระดับศักยภาพสูง
3	แทน	ระดับศักยภาพปานกลาง
2	แทน	ระดับศักยภาพน้อย
1	แทน	ระดับศักยภาพน้อยมาก

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผลค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึงมีศักยภาพในระดับสูงมาก
3.41 – 4.20	หมายถึงมีศักยภาพในระดับสูง
2.61 – 3.40	หมายถึงมีศักยภาพในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึงมีศักยภาพในระดับต่ำ
1.0 – 1.80	หมายถึงมีศักยภาพในระดับต่ำมาก

- ตอนที่ 4 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรภาครัฐ โดยมีแบบสำรวจทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งคำถามเป็นการให้ผู้ตอบประเมินระดับความสำคัญ โดยที่เกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

5	แทน	ระดับความสำคัญสูงมาก
4	แทน	ระดับความสำคัญสูง
3	แทน	ระดับความสำคัญปานกลาง
2	แทน	ระดับความสำคัญน้อย
1	แทน	ระดับความสำคัญน้อยมาก

เกณฑ์ในการแปลผลเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึงมีความสำคัญในระดับสูงมาก
3.41 – 4.20	หมายถึงมีความสำคัญในระดับสูง
2.61 – 3.40	หมายถึงมีความสำคัญในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึงมีความสำคัญในระดับต่ำ
1.0 – 1.80	หมายถึงมีความสำคัญในระดับต่ำมาก

- ตอนที่ 5 สภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงานภาครัฐ โดยมีแบบสำรวจทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งคำถามเป็นการให้ผู้ตอบประเมินระดับความสำคัญ โดยที่เกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

5	แทน	ระดับความสำคัญสูงมาก
4	แทน	ระดับความสำคัญสูง
3	แทน	ระดับความสำคัญปานกลาง
2	แทน	ระดับความสำคัญน้อย
1	แทน	ระดับความสำคัญน้อยมาก

เกณฑ์ในการแปลผลเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึงมีความสำคัญในระดับสูงมาก
3.41 – 4.20	หมายถึงมีความสำคัญในระดับสูง
2.61 – 3.40	หมายถึงมีความสำคัญในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึงมีความสำคัญในระดับต่ำ
1.0 – 1.80	หมายถึงมีความสำคัญในระดับต่ำมาก

- ตอนที่ 6 ปัญหาและแนวทางในการแก้ไขสำหรับองค์กรภาครัฐ และข้อเสนอแนะสำหรับองค์กรภาครัฐ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (Quantitative and Qualitative Research)

3.5.1 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) จากข้อมูลแบบสำรวจ โดยการใช้ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3.5.2 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาที่ได้จากแบบสำรวจ การสัมภาษณ์ การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการสังเกตการณ์ รวมถึงข้อมูลทุติยภูมิ โดยประเด็นที่วิเคราะห์คือบทบาทหน้าที่ต่างๆ ขององค์กรภาครัฐ

บทที่ 4

ผลการดำเนินการวิจัย

จากการใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถามสำรวจข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา กลุ่มที่ 2 ผู้ประกอบการเกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้า/บริการของถนนคนเดินที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของภาครัฐในการจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน กลุ่มที่ 3 ชุมชน/นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับบทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา จำนวน 90 ชุด โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (Quantitative and Qualitative Research) ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

**กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการถนนคนเดิน
เขตเทศบาลนครสงขลา**

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน และร้อยละของหน่วยงาน สังกัดของผู้ตอบแบบสอบถาม

หน่วยงาน สังกัด	จำนวน	ร้อยละ
ภายใต้รัฐบาลกลาง	10	33.3
ในกำกับของรัฐบาล	7	23.3
ภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	13	43.3
รวม	30	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากสังกัดอยู่ภายใต้หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาคือ ภายใต้รัฐบาลกลาง มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และในกำกับของรัฐบาล มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน และร้อยละของตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำแหน่งในหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับบริหาร	1	3.3
ระดับปฏิบัติการ	29	96.7
รวม	30	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในตำแหน่งระดับปฏิบัติการ มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 96.7 รองลงมาคือ ตำแหน่งระดับผู้บริหาร มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน และร้อยละของบทบาทในกิจกรรมถนนคนเดินของผู้ตอบแบบสอบถาม

บทบาทในหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
พัฒนา/ก่อสร้าง	-	-
จัดสรร/ดูแลการใช้ทรัพยากร	5	8.5
ประชาสัมพันธ์/ส่งเสริมการตลาด	13	22.0
ควบคุมดูแลมาตรฐานสินค้า/บริการ	2	3.4
พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	5	8.5
การอนุรักษ์ทรัพยากร	-	-
ดูแลการคมนาคมขนส่ง	7	11.9
ดูแลชุมชนรอบๆ/บริเวณใกล้เคียง	6	10.2
ประสานงาน/ความร่วมมือ	10	16.9
จัดกิจกรรมการแสดง	11	18.6
อื่นๆ.....	-	-
รวม	59	100

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทในกิจกรรมถนนคนเดินส่วนมากอยู่ในหน่วยงานประชาสัมพันธ์/ส่งเสริมการตลาด มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 รองลงมาคือ จัดกิจกรรมการแสดง มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 ประสานงาน/ความร่วมมือ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 ดูแลการคมนาคมขนส่ง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ดูแลชุมชนรอบๆ/บริเวณใกล้เคียง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 จัดสรร/ดูแลการใช้ทรัพยากรและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวมีจำนวนอย่างละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ควบคุมดูแลมาตรฐานสินค้า/บริการ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

ตอนที่ 2 บทบาทขององค์กรภาครัฐ

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความมีบทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดิน

บทบาทในการพัฒนาถนนคนเดิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1. การวางแผนส่งเสริมกิจกรรมถนนคนเดินในรูปแบบต่างๆ	2.96	ปานกลาง
2. การให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการในการจำหน่าย/บริการ	3.00	ปานกลาง
3. การสร้าง/ปรับปรุงมาตรฐานแก่ผู้ประกอบการในการให้จำหน่ายสินค้า/บริการ	3.10	ปานกลาง
4. การฝึกอบรมในการดูแลความปลอดภัย	3.10	ปานกลาง
5. การฝึกอบรมในการดำเนินธุรกิจให้กับผู้ประกอบการ	2.86	ปานกลาง
6. การประชุม/ทำความเข้าใจกับผู้ประกอบการ	2.90	ปานกลาง
7. การประชาสัมพันธ์กิจกรรมของถนนคนเดิน	2.90	ปานกลาง
8. การจัดงานหรือกิจกรรมพิเศษต่างๆเพื่อกระตุ้น	3.03	ปานกลาง
9. เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรม	3.10	ปานกลาง
10. รับฟังความคิดเห็นของชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากถนนคนเดิน	2.80	ปานกลาง
11. การพัฒนาสิ่งก่อสร้างในบริเวณการจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	2.63	ปานกลาง
12. พัฒนาระบบความปลอดภัยบริเวณถนนคนเดิน	3.13	ปานกลาง
รวม	2.96	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดินส่วนมากอยู่ในระดับความมีบทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดินในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 3.13 ของการพัฒนาระบบความปลอดภัยบริเวณถนนคนเดิน และรองลงมา มีระดับค่าเฉลี่ย 3.10 ประกอบด้วย การสร้าง/ปรับปรุงมาตรฐานแก่ผู้ประกอบการในการให้จำหน่ายสินค้า/บริการ การฝึกอบรมในการดูแลความปลอดภัย และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรม การจัดงานหรือกิจกรรมพิเศษต่างๆ เพื่อกระตุ้น มีระดับค่าเฉลี่ย 3.03 การให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการในการจำหน่าย/บริการ มีระดับค่าเฉลี่ย 3.00 การวางแผนส่งเสริมกิจกรรมถนนคนเดินในรูปแบบต่างๆ มีระดับค่าเฉลี่ย 2.96 การประชุม/ทำความเข้าใจกับผู้ประกอบการ และการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของถนนคนเดิน มีระดับค่าเฉลี่ย 2.90 การฝึกอบรมในการดำเนินธุรกิจให้กับผู้ประกอบการ มีระดับค่าเฉลี่ย 2.86 รับฟังความคิดเห็นของชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากถนนคนเดิน มีระดับค่าเฉลี่ย 2.80 การพัฒนาสิ่งก่อสร้างในบริเวณการจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน มีระดับค่าเฉลี่ย 2.63

ตอนที่ 3 การส่งเสริมกิจกรรมถนนคนเดิน

1. ท่านคิดว่าควรส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดิน

ตารางที่ 5.1 แสดงจำนวน และร้อยละของกิจกรรมถนนคนเดินที่ควรส่งเสริม

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
การเสวนาต่างๆ	6	6.5
การแสดงของเวทีกลาง	26	28.0
การแสดงของเวทีกลางแจ้ง	18	19.4
สามล้อชมเมือง	2	2.2
รถรางชมเมือง	3	3.2
การประกวด/แข่งขัน	22	23.7
ชมพิพิธภัณฑ์	8	8.6
การฉายภาพยนตร์	6	6.5
อื่นๆ...	2	2.2
รวม	93	100

จากตารางที่ 5.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น 26 คนส่วนมากเห็นว่าควรส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดินด้านการแสดงของเวทีกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.00 และรองลงมาคือ การประกวด/แข่งขัน มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 การแสดงของเวทีกลางแจ้งมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 ชมพิพิธภัณฑน์ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 การเสวนาต่างๆ และการฉายภาพยนตร์ มีจำนวนอย่างละ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 รถรางชมเมือง มีจำนวน 3 คิดเป็นร้อยละ 3.2 มีการส่งเสริมในการจัดกิจกรรมของถนนคนเดินน้อยสุด สามล้อชมเมือง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

2. ประเมินศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน

ตารางที่ 5.2 แสดง ค่าเฉลี่ย และระดับศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดินขององค์กรภาครัฐ

กิจกรรมของถนนคนเดิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1. การเสวนาต่างๆ	3.60	สูง
2. การแสดงของเวทีกลาง	3.43	สูง
3. การแสดงกลางแจ้งต่างๆ	3.60	สูง
4. สามล้อชมเมือง	3.07	ปานกลาง
5. รถรางชมเมือง	3.27	ปานกลาง
6. การประกวด/แข่งขัน	3.50	สูง
7. ชมพิพิธภัณฑน์พระบรมมรงค์	3.73	สูง
รวม	3.46	สูง

จากตารางที่ 5.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของการประเมินศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดินสูงสุดอยู่ที่ 3.73 ของการเข้าชมพิพิธภัณฑน์พระบรมมรงค์ รองลงมาคือ การเสวนาต่างๆ และการแสดงกลางแจ้งต่างๆ อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.60 การประกวด/แข่งขัน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.50 การแสดงของเวทีกลางอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.43 รถรางชมเมือง อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.27 และสามล้อชมเมืองอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.07

ตอนที่ 4 สภาพแวดล้อมภายในขององค์กรภาครัฐ

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรภาครัฐ

สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1. ความเหมาะสมของบุคลากรในหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลกิจกรรม	3.73	สูง
2. ความเหมาะสมของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.60	สูง
3. ประสิทธิภาพในการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.63	สูง
4. ความยุติธรรมในการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.73	สูง
5. กฎระเบียบของทางราชการ ที่มีส่วนช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.83	สูง
6. ขั้นตอนการทำงานของราชการเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.80	สูง
7. การประสานงานข้ามหน่วยงานต่างๆเพื่อให้เกิดการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.87	สูง
8. ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐจากส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.87	สูง
9. ความทันสมัยของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่หน่วยงานภาครัฐใช้ในการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.53	สูง
10. ความเพียงพอของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่หน่วยงานภาครัฐใช้ในการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.47	สูง
รวม	3.76	สูง

จากตารางที่ 6 พบว่า สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 3.87 ของการประสานงานข้ามหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน และความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐจากส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน รองลงมาคือ กฎระเบียบของทางราชการ ที่มีส่วนช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.83 ขั้นตอนการทำงานของราชการเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.80 ความเหมาะสมของบุคลากรในหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลกิจกรรมและความยุติธรรมในการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.73 ความเหมาะสมของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.60 ความทันสมัยของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่หน่วยงานภาครัฐใช้ในการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.53 ความเพียงพอของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่หน่วยงานภาครัฐใช้ในการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.47

ตอนที่ 5 สภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรภาครัฐ

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรภาครัฐ

สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน	เฉลี่ย	ระดับ
1. ความสนใจต่อกิจกรรมถนนคนเดินของนักท่องเที่ยว	4.00	สูง
2. ความสามารถในการจับจ่ายเพื่อซื้อสินค้า/บริการของนักท่องเที่ยว	3.97	สูง
3. ความรู้และความเข้าใจของนักท่องเที่ยวต่อเรื่องราวของจังหวัดสงขลา	3.83	สูง
4. ความรู้และความเข้าใจของชุมชนต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.83	สูง
5. ทศนคติโดยรวมของชุมชนที่มีต่อธุรกิจการขายสินค้า/บริการของถนนคนเดิน	3.90	สูง
6. ความรู้และความเข้าใจของผู้ประกอบการต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน	4.00	สูง

สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน	เฉลี่ย	ระดับ
7. ทักษะและความสามารถของผู้ประกอบการในการขายสินค้า/บริการ	3.90	สูง
8. ความพอใจและความน่าสนใจของกิจกรรมถนนคนเดิน	4.00	สูง
9. ความหลากหลายของกิจกรรมถนนคนเดิน	3.70	สูง
10. ความพร้อมของรถสุขาเคลื่อนที่ และที่ล้างมือ	3.93	สูง
11. ความเหมาะสมในการจัดแบ่งพื้นที่สำหรับกิจกรรม	3.80	สูง
รวม	3.89	สูง

จากตารางที่ 7 พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 4.00 ของความสนใจต่อกิจกรรมถนนคนเดินของนักท่องเที่ยวและความรู้และความเข้าใจของผู้ประกอบการต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน ความพอใจและความน่าสนใจของกิจกรรมถนนคนเดิน รองลงมาคือ ความสามารถในการจับจ่ายเพื่อซื้อสินค้า/บริการของนักท่องเที่ยวอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.97 ความพร้อมของรถสุขาเคลื่อนที่ และที่ล้างมือมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.93 ทศนคติโดยรวมของชุมชนที่มีต่อธุรกิจการขายสินค้า/บริการของถนนคนเดินทักษะและความสามารถของผู้ประกอบการในการขายสินค้า/บริการมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.90 ความรู้และความเข้าใจของนักท่องเที่ยวต่อเรื่องราวของจังหวัดสงขลา และความรู้และความเข้าใจของชุมชนต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 ความเหมาะสมในการจัดแบ่งพื้นที่สำหรับกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.80 และความหลากหลายของกิจกรรมถนนคนเดิน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.70

กลุ่มที่ 2 ผู้ประกอบการเกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้า/บริการของถนนคนเดินที่เกี่ยวข้องกับ
บทบาทของภาครัฐในการจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน และร้อยละของตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของกิจการ	26	92.9
ผู้บริหารหรือผู้จัดการ	-	-
พนักงานปฏิบัติการ	2	7.1
รวม	28	100

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้า/บริการ ส่วนมากเป็นเจ้าของกิจการ มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 92.9 รองลงมาคือ พนักงานปฏิบัติการ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน และร้อยละของหน่วยงาน สังกัด

หน่วยงาน สังกัด	จำนวน	ร้อยละ
จำหน่ายสินค้า/บริการ	28	96.6
นักแสดง/นักร้อง	-	-
รถรับจ้าง/สามล้อ/รถราง	1	3.4
ผู้จัดกิจกรรมการแสดง	-	-
อื่นๆ...	-	-
รวม	29	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้จำหน่ายสินค้า/บริการ มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 96.6 รองลงมาคือ รถรับจ้าง/สามล้อ/รถราง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

ตอนที่ 2 บทบาทขององค์กรภาครัฐ

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความมีบทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดิน

บทบาทในการพัฒนาถนนคนเดิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1. การมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนส่งเสริมกิจกรรมถนนคนเดินในรูปแบบต่างๆร่วมกับองค์กรภาครัฐ	3.03	ปานกลาง
2. การให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการในการจำหน่าย/บริการ	3.24	ปานกลาง
3. การกำหนดกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆแก่ผู้ประกอบการในการจำหน่ายสินค้า/บริการ	3.55	สูง
4. การประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้า/บริการของผู้ประกอบการ	3.14	ปานกลาง
5. การเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ	2.72	ปานกลาง
6. การรับฟังความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการจำหน่ายสินค้า/บริการ	2.66	ปานกลาง
7. การจัดฝึกอบรมในการดูแลความปลอดภัยให้กับผู้ประกอบการ	2.21	น้อย
8. การจัดฝึกอบรมในการทำธุรกิจใหม่ๆให้กับผู้ประกอบการ	1.90	น้อย
9. การจัดงานหรือกิจกรรมพิเศษในโอกาสต่างๆเพื่อกระตุ้นกิจกรรมการจำหน่ายสินค้า/บริการของผู้ประกอบการ	2.97	ปานกลาง
10. การจัดบริเวณพื้นที่จำหน่ายสินค้า/บริการเพียงพอให้กับผู้ประกอบการ	2.86	ปานกลาง
11. การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณการจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ปลั๊กไฟฟ้าฯลฯให้กับผู้ประกอบการ	2.34	น้อย

บทบาทในการพัฒนาถนนคนเดิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
12. การพัฒนาระบบความปลอดภัยบริเวณของถนนคนเดิน	2.83	ปานกลาง
รวม	2.79	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดินส่วนมากมีอยู่ในระดับปานกลางแต่ภาครัฐมีการพัฒนาในเรื่องของการกำหนดกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆแก่ผู้ประกอบการในการให้จำหน่ายสินค้า/บริการ อยู่ในระดับสูงโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 3.55 ของและรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 3.24 ของการให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการในการจำหน่าย/บริการ ส่วนการพัฒนาที่มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยสุดของการพัฒนาคิดเป็นร้อยละ 1.90 ของการจัดฝึกอบรมในการทำธุรกิจใหม่ๆให้กับผู้ประกอบการ

ตอนที่ 3 การส่งเสริมกิจกรรมถนนคนเดิน

1. ท่านคิดว่าควรส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดิน

ตารางที่ 11.1 แสดงจำนวน และร้อยละของกิจกรรมถนนคนเดินที่ควรส่งเสริม

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
การจำหน่ายสินค้า/บริการ	15	18.1
การแสดงของเวทีกลางแจ้ง	12	14.5
รถรางชมเมือง	10	12.0
การฉายภาพยนตร์	4	4.8
การแสดงของเวทีกลาง	17	20.5
สามล้อชมเมือง	6	7.2
การประกวด/แข่งขัน	14	16.9
ชมพิพิธภัณฑ์	4	4.8
อื่นๆ...	1	1.2
รวม	83	100

จากตารางที่ 11.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น 17 คนส่วนมากเห็นว่าควรส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดินด้านการแสดงของเวทีกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.5 และรองลงมาคือ การจำหน่ายสินค้า/บริการมีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 การประกวด/แข่งขันมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 การแสดงของเวทีกลางแจ้ง มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 รถรางชมเมือง มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 สามล้อชมเมือง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 การฉายภาพยนตร์และชมพิพิธภัณฑ์ มีจำนวนอย่างละ 4 คน คิดเป็นอย่างละร้อยละ 4.8

2. ประเมินศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน

ตารางที่ 11.2 แสดง ค่าเฉลี่ย และระดับศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดินขององค์กรภาครัฐ

กิจกรรมของถนนคนเดิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1. การจำหน่ายสินค้า/บริการ	3.72	สูง
2. การแสดงของเวทีกลาง	2.82	ปานกลาง
3. การแสดงกลางแจ้งต่างๆ	3.17	ปานกลาง
4. สามล้อชมเมือง	2.97	ปานกลาง
5. รถรางชมเมือง	2.89	ปานกลาง
6. การประกวด/แข่งขัน	2.41	ต่ำ
7. การฉายภาพยนตร์	2.69	ปานกลาง
8. ชมพิพิธภัณฑ์พระบรมมรค์	3.07	ปานกลาง
รวม	3.03	ปานกลาง

จากตารางที่ 11.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของการประเมินศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดินสูงสุดอยู่ที่ 3.72 ของการจำหน่ายสินค้า/บริการ รองลงมาคือ การแสดงกลางแจ้งต่างๆ อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.17 ชมพิพิธภัณฑ์พระบรมมรค์ต่างๆ อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.07 สามล้อชมเมืองอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.97 รถรางชมเมืองอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.89 การแสดงของเวทีกลางอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.82 การฉายภาพยนตร์อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.69 และต่ำสุดคือ การประกวด/แข่งขันค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.41

ตอนที่ 4 สภาพแวดล้อมภายในขององค์กรภาครัฐ

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรภาครัฐ

สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1. ความเหมาะสมของบุคลากรในองค์กรภาครัฐที่ดูแลกิจกรรมของถนนคนเดิน	2.90	ปานกลาง
2. ความเหมาะสมของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรด้านสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.03	ปานกลาง
3. ประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรภาครัฐเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.00	ปานกลาง
4. ความยุติธรรมในการแบ่งพื้นที่สำหรับกิจกรรมของผู้ประกอบการเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	2.76	ปานกลาง
5. การกำหนดกฎระเบียบในการจัดวางสินค้า/บริการสำหรับบริการของผู้ประกอบการเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.24	ปานกลาง
6. ขั้นตอนการทำงานขององค์กรภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	2.90	ปานกลาง
7. การประสานงานข้ามหน่วยงานต่างๆเพื่อให้เกิดการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดินอย่างรวดเร็ว	2.76	ปานกลาง
8. ความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐจากส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	2.86	ปานกลาง
9. ความทันสมัยของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่หน่วยงานภาครัฐใช้ในการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	2.69	ปานกลาง
10. ความเพียงพอของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่หน่วยงานภาครัฐใช้ในการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	2.55	ปานกลาง
รวม	2.87	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 พบว่า สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 3.24 ของการกำหนดกฎระเบียบในการจัดวางสินค้า/บริการสำหรับบริการของผู้ประกอบการเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดินรองลงมาคือความเหมาะสมของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรด้านสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.03

ตอนที่ 5 สภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรภาครัฐ

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรภาครัฐ

สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมถนนคนเดิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1. ความสนใจต่อกิจกรรมถนนคนเดินของผู้ประกอบการ	3.66	สูง
2. ความรู้และความเข้าใจผู้ประกอบการต่อเรื่องราวของจังหวัดสงขลา	3.35	สูง
3. ความรู้และความเข้าใจของผู้ประกอบการต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.62	สูง
4. ทักษะคิดโดยรวมของผู้ประกอบการที่มีต่อธุรกิจการขายสินค้า/บริการของถนนคนเดิน	3.76	สูง
5. ทักษะและความสามารถของผู้ประกอบการในการขายสินค้า/บริการ	3.52	สูง
6. ความหลากหลายของกิจกรรมถนนคนเดิน	3.51	สูง
7. ความพร้อมของรถสุขาเคลื่อนที่ และที่ล้างมือ	2.41	ต่ำ
8. ความเหมาะสมในการจัดแบ่งพื้นที่สำหรับกิจกรรม	2.62	ปานกลาง
9. การจัดสรรบริเวณที่จอดรถสำหรับผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว	2.35	ต่ำ
10. การดูแลความปลอดภัยด้านต่างๆสำหรับผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว	2.79	ปานกลาง
รวม	3.14	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดินมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 3.76 ของทัศนคติโดยรวมของผู้ประกอบการที่มีต่อธุรกิจการขายสินค้า/บริการของถนนคนเดินรองลงมาคือ ความสนใจต่อกิจกรรมถนนคนเดินของผู้ประกอบ อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.66 ความรู้และความเข้าใจของผู้ประกอบการต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดินอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.62 ทักษะและความสามารถของผู้ประกอบการในการขายสินค้า/บริการอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.52 ความหลากหลายของกิจกรรมถนนคนเดินอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.51 ความรู้และความเข้าใจผู้ประกอบการต่อเรื่องราวของจังหวัดสงขลาอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.35 การดูแลความปลอดภัยด้านต่างๆ สำหรับผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.79 ความเหมาะสมในการจัดแบ่งพื้นที่สำหรับกิจกรรมอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.62 ความพร้อมของรถสุขาเคลื่อนที่ และที่ล้างมืออยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.41 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดสรรบริเวณที่จอดรถสำหรับผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวมีอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.35

กลุ่มที่ 3 ชุมชน/นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับบทบาทของภาครัฐในการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน และร้อยละของสถานะในบ้านของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานะ	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของ	5	16.7
ผู้อาศัย	21	70.0
ไม่ตอบ	4	13.3
รวม	30	100

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของชุมชน/นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานะของการเป็นเจ้าของบ้าน ส่วนมากเป็นผู้อาศัย มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมาคือ เจ้าของบ้าน มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน และร้อยละของกิจกรรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามสนใจ

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
การจำหน่ายสินค้า/บริการ	24	29.3
การแสดงของเวทีกลาง	6	7.3
สามล้อชมเมือง	6	7.3
การประกวด/แข่งขัน	4	4.9
การฉายภาพยนตร์	4	4.9
การเสวนาต่างๆ	4	4.9
การแสดงกลางแจ้งต่างๆ	12	14.6
รถรางชมเมือง	15	18.3
ชมพิพิธภัณฑ์พระธรรมรังค์	7	8.5
อื่นๆ...	-	-
รวม	82	100.0

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากของผู้ตอบแบบสอบถามสนใจกิจกรรมมากที่สุดคือ การจำหน่ายสินค้า/บริการ มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมาคือ รถรางชมเมือง มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 การแสดงกลางแจ้งต่างๆ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 ชมพิพิธภัณฑ์พระธรรมรังค์ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 การแสดงของเวทีกลาง และสามล้อชมเมืองมีจำนวนอย่างละ 6 คน คิดเป็นอย่างละร้อยละ 7.3 การประกวด/แข่งขัน และการฉายภาพยนตร์มีจำนวนอย่างละ 4 คน คิดเป็นอย่างละร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 บทบาทขององค์กรภาครัฐ

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความมีบทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดิน

บทบาทในการพัฒนาถนนคนเดิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1. การมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนส่งเสริมกิจกรรมถนนคนเดินในรูปแบบต่างๆร่วมกับองค์กรภาครัฐ	2.70	ปานกลาง
2. การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของถนนคนเดิน เกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้า/บริการ ให้แก่ชุมชน/นักท่องเที่ยว	3.10	ปานกลาง
3. การเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ	2.63	ปานกลาง
4. การรับฟังความคิดเห็นของชุมชน/นักท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบจากการจำหน่ายสินค้า/บริการ/ความปลอดภัย ฯลฯ	3.03	ปานกลาง
5. การจัดฝึกอบรมในการดูแลความปลอดภัยให้กับชุมชน/นักท่องเที่ยว	2.70	ปานกลาง
6. การจัดฝึกอบรม/อาชีพ ขึ้นในกิจกรรมของถนนคนเดินให้แก่ชุมชน/นักท่องเที่ยว	2.79	ปานกลาง
7. การจัดงานหรือกิจกรรมพิเศษในโอกาสต่างๆเพื่อกระตุ้นกิจกรรมการจำหน่ายสินค้า/บริการ	3.23	ปานกลาง
8. การจัดบริเวณพื้นที่จำหน่ายสินค้า/บริการเพียงพอแก่การให้บริการกับชุมชน/นักท่องเที่ยว	3.07	ปานกลาง
9. การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณการจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ให้แก่ชุมชน/นักท่องเที่ยว	2.70	ปานกลาง
10. การพัฒนาระบบความปลอดภัยบริเวณของถนนคนเดิน	2.87	ปานกลาง
รวม	2.97	ปานกลาง

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดินส่วนมากมีอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 3.23 ของการจัดงานหรือกิจกรรมพิเศษในโอกาสต่างๆ เพื่อกระตุ้นกิจกรรมการจำหน่ายสินค้า/บริการ และรองลงมาคิดเป็น

ร้อยละ 3.10 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของถนนคนเดิน เกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้า/บริการ ให้แก่ชุมชน/นักท่องเที่ยวการจัดบริเวณพื้นที่จำหน่ายสินค้า/บริการเพียงพอแก่การให้บริการกับชุมชน/นักท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 3.07 การรับฟังความคิดเห็นของชุมชน/นักท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบ จากการจำหน่ายสินค้า/บริการ/ความปลอดภัย ฯลฯคิดเป็นร้อยละ 3.03 การพัฒนาระบบความปลอดภัยบริเวณของถนนคนเดินคิดเป็นร้อยละ 2.87 การจัดฝึกอบรม/อาชีพ ขึ้นในกิจกรรมของถนนคนเดิน ให้แก่ชุมชน/นักท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 2.79 การมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนส่งเสริมกิจกรรมถนนคนเดินในรูปแบบต่างๆ ร่วมกับองค์การบริหารจัดการฝึกอบรมในการดูแลความปลอดภัยให้กับชุมชน/นักท่องเที่ยว และการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณการจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ให้แก่ชุมชน/นักท่องเที่ยวคิดเป็นค่าเฉลี่ยอย่างละร้อยละ 2.70 และค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ การเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆคิดเป็นร้อยละ 2.63

ตอนที่ 3 การส่งเสริมกิจกรรมถนนคนเดิน

1. ท่านคิดว่าควรส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดิน

ตารางที่ 17.1 แสดงจำนวน และร้อยละของกิจกรรมถนนคนเดินที่ควรส่งเสริม

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
การจำหน่ายสินค้า/บริการ	19	23.2
การแสดงของเวทีกลางแจ้ง	15	18.3
รถรางชมเมือง	15	18.3
การฉายภาพยนตร์	6	7.3
การแสดงของเวทีกลาง	6	7.3
สามล้อชมเมือง	7	8.5
การประกวด/แข่งขัน	7	8.5
ชมพิพิธภัณฑ์	6	7.3
อื่นๆ...	1	1.2
รวม	82	100

จากตารางที่ 17.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น 19 คนส่วนมากเห็นว่าควรส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดินด้านการจำหน่ายสินค้า/บริการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.2 และรองลงมาคือ การแสดงของเวทีกลางแจ้งและรถรางชมเมือง มีจำนวนอย่างละ 15 คน คิดเป็นอย่างละร้อยละ 18.3 สามล้อชมเมืองและการประกวด/แข่งขัน มีจำนวนอย่างละ 7 คน คิดเป็นอย่างละร้อยละ 8.5 การฉายภาพยนตร์การแสดงของเวทีกลางและชมพิพิธภัณฑน์ มีจำนวนอย่างละ 6 คน คิดเป็นอย่างละร้อยละ 7.3

2. ประเมินศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน

ตารางที่ 17.2 แสดง ค่าเฉลี่ย และระดับศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดินขององค์กรภาครัฐ

กิจกรรมของถนนคนเดิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1. การจำหน่ายสินค้า/บริการ	3.50	สูง
2. การแสดงของเวทีกลาง	2.93	ปานกลาง
3. การแสดงกลางแจ้งต่างๆ	3.03	ปานกลาง
4. สามล้อชมเมือง	3.00	ปานกลาง
5. รถรางชมเมือง	3.17	ปานกลาง
6. การประกวด/แข่งขัน	2.80	ปานกลาง
7. การฉายภาพยนตร์	3.23	ปานกลาง
8. ชมพิพิธภัณฑน์พระธรรมรงค์	3.40	ปานกลาง
รวม	3.24	ปานกลาง

จากตารางที่ 17.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของการประเมินศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดินสูงสุดอยู่ที่ 3.50 ของการจำหน่ายสินค้า/บริการ รองลงมาคือ ชมพิพิธภัณฑน์พระธรรมรงค์ อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.40 การฉายภาพยนตร์อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.23 รถรางชมเมืองอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.17 สามล้อชมเมืองอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.00 การแสดงของเวทีกลางอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.93 และการประกวด/แข่งขันอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.80 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 สภาพแวดล้อมภายในขององค์กรภาครัฐ

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรภาครัฐ

สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1. ความเหมาะสมของบุคลากรในองค์กรภาครัฐที่ดูแลกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.24	ปานกลาง
2. ความเหมาะสมของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรด้านสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.10	ปานกลาง
3. ประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรภาครัฐเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.24	ปานกลาง
4. ความยุติธรรมในการแบ่งพื้นที่สำหรับกิจกรรมของผู้ประกอบการเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.03	ปานกลาง
5. การกำหนดกฎระเบียบในการจัดวางสินค้า/บริการสำหรับบริการของผู้ประกอบการเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.34	ปานกลาง
6. ขั้นตอนการทำงานขององค์กรภาครัฐเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.14	ปานกลาง
7. การประสานงานข้ามหน่วยงานต่างๆเพื่อให้เกิดการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดินอย่างรวดเร็ว	3.03	ปานกลาง
8. ความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐจากส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	2.97	ปานกลาง
9. ความทันสมัยของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่หน่วยงานภาครัฐใช้ในการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.07	ปานกลาง
10. ความเพียงพอของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่หน่วยงานภาครัฐใช้ในการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.10	ปานกลาง
รวม	3.13	ปานกลาง

จากตารางที่ 18 พบว่า สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน มีค่าเฉลี่ยปานกลาง แต่การกำหนดกฎระเบียบในการจัดวางสินค้า/บริการสำหรับบริการของผู้ประกอบการเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน มีระดับเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 3.34 รองลงมาคือ ความเหมาะสมของบุคลากรในองค์กรภาครัฐที่ดูแลกิจกรรมของถนนคนเดิน และประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรภาครัฐเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดินอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.24

ตอนที่ 5 สภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรภาครัฐ

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรภาครัฐ

สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1. ความสนใจต่อกิจกรรมถนนคนเดินของชุมชน/นักท่องเที่ยว	3.80	สูง
2. ความสามารถในการจับจ่ายซื้อสินค้า/บริการ ของชุมชน/นักท่องเที่ยว	3.48	สูง
3. ความรู้และความเข้าใจของชุมชน/นักท่องเที่ยว ต่อเรื่องราวของจังหวัดสงขลา	3.03	ปานกลาง
4. ความรู้และความเข้าใจของชุมชน/นักท่องเที่ยว ต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน	3.11	ปานกลาง
5. ทักษะคติโดยรวมของชุมชน/นักท่องเที่ยว ที่มีต่อธุรกิจการขายสินค้า/บริการของถนนคนเดิน	3.38	ปานกลาง
6. ความพอใจและความน่าสนใจของกิจกรรมถนนคนเดิน	3.34	ปานกลาง
7. ความหลากหลายของกิจกรรมถนนคนเดิน	3.24	ปานกลาง
8. ความพร้อมของรถสุขาเคลื่อนที่ และที่ล้างมือ	2.83	ปานกลาง
9. การจัดสรรบริเวณที่จอดรถสำหรับชุมชน/นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการ	2.69	ปานกลาง
10. การดูแลความปลอดภัยด้านต่างๆสำหรับชุมชน/นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการ	3.07	ปานกลาง
รวม	3.19	ปานกลาง

จากตารางที่ 19 พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 3.80 ของความสนใจต่อกิจกรรมถนนคนเดินของชุมชน/นักท่องเที่ยว รองลงมาคือ ความสามารถในการจับจ่ายซื้อสินค้า/บริการ ของชุมชน/นักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.48 ทัศนคติโดยรวมของชุมชน/นักท่องเที่ยวที่มีต่อธุรกิจการขายสินค้า/บริการของถนนคนเดินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.38 ความพอใจและความน่าสนใจของกิจกรรมถนนคนเดินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.34 ความหลากหลายของกิจกรรมถนนคนเดินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.24 ความรู้และความเข้าใจของชุมชน/นักท่องเที่ยวต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.11 การดูแลความปลอดภัยด้านต่างๆสำหรับชุมชน/นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.07 ความรู้และความเข้าใจของชุมชน/นักท่องเที่ยว ต่อเรื่องราวของจังหวัดสงขลามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.03 ความพร้อมของรถสุขาเคลื่อนที่และที่ล้างมือมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.83 และการจัดสรรบริเวณที่จอดรถสำหรับชุมชน/นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.69

มีค่าเฉลี่ยของจุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยเพื่อศึกษานโยบายขององค์กรภาครัฐ ประเมินขีดความสามารถขององค์กรภาครัฐ และหาแนวทางในการสร้างความร่วมมือพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว และการเพิ่มศักยภาพขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดิน ที่มีต่อการพัฒนาและการจัดการสถานที่ท่องเที่ยวเขตเทศบาลนครสงขลา

ดังนั้นคณะผู้วิจัยจะได้สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผลการวิจัย พร้อมทั้งข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มประชากร 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา 2) กลุ่มผู้ประกอบการเกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้า/บริการของถนนคนเดินที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของภาครัฐในการจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา 3) กลุ่มชุมชน/นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับบทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา จำนวนรวม 90 ชุด โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1) กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการถนนคนเดิน
เขตเทศบาลนครสงขลา

1.1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

หน่วยงานสังกัดของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากสังกัดอยู่ภายใต้หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาคือ ภายใต้รัฐบาลกลาง 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และในกำกับของรัฐบาล 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3

ตำแหน่งของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากอยู่ในตำแหน่งระดับปฏิบัติการ มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 96.7 รองลงมาคือ ตำแหน่งระดับผู้บริหาร มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

บทบาทในกิจกรรมถนนคนเดินของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากมีบทบาทในกิจกรรมถนนคนเดินอยู่ในหน่วยงานประชาสัมพันธ์/ส่งเสริมการตลาด มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 รองลงมาคือ จัดกิจกรรมการแสดง มีจำนวน 11คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 ฝ่ายประสานงาน/ความร่วมมือ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 ดูแลการคมนาคมขนส่ง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9ดูแลชุมชนรอบๆ/บริเวณใกล้เคียง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 จัดสรร/ดูแลการใช้ทรัพยากร มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ควบคุมดูแลมาตรฐานสินค้า/บริการ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

1.2. ข้อมูลบทบาทขององค์กรภาครัฐของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดินส่วนมากอยู่ในระดับความมีบทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดินในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 3.13 ของการพัฒนาระบบความปลอดภัยบริเวณถนนคนเดิน และรองลงมา มีระดับค่าเฉลี่ย 3.10 ประกอบด้วย การสร้าง/ปรับปรุงมาตรฐานแก่ผู้ประกอบการในการให้จำหน่ายสินค้า/บริการ การฝึกอบรมในการดูแลความปลอดภัย และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดงานหรือกิจกรรมพิเศษต่างๆ เพื่อกระตุ้น มีระดับค่าเฉลี่ย 3.03 การให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการในการจำหน่าย/บริการ มีระดับค่าเฉลี่ย 3.00 การวางแผนส่งเสริมกิจกรรมถนนคนเดินในรูปแบบต่างๆ มีระดับค่าเฉลี่ย 2.96 การประชุม/ทำความเข้าใจกับผู้ประกอบการและการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของถนนคนเดิน มีระดับค่าเฉลี่ย 2.90 การฝึกอบรมในการดำเนินธุรกิจให้กับผู้ประกอบการมีระดับค่าเฉลี่ย 2.86 รับฟังความคิดเห็นของชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากถนนคนเดิน มีระดับค่าเฉลี่ย 2.80 การพัฒนาสิ่งก่อสร้างในบริเวณการจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน มีระดับค่าเฉลี่ย 2.63

1.3 ข้อมูลการส่งเสริมกิจกรรมถนนคนเดินของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ท่านคิดว่าควรส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดิน

กลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น 26 คนส่วนมากเห็นว่าควรส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดินด้านการแสดงของเวทีกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.00 และรองลงมาคือ การประกวด/แข่งขัน มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 การแสดงของเวทีกลางแจ้งมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 ชมพิพิธภัณฑน์ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 การเสวนาต่างๆ และการฉายภาพยนตร์มีจำนวนอย่างละ 6 คน คิดเป็นร้อยละร้อยละ 6.5 รดรางชมเมือง มีจำนวน 3 คิดเป็นร้อยละ 3.2 มีการส่งเสริมในการจัดกิจกรรมของถนนคนเดินน้อยสุดสามล้อชมเมือง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

- การประเมินศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน

กลุ่มตัวอย่างที่ค่าเฉลี่ยของการประเมินศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดินสูงสุดอยู่ที่ 3.73 ของการเข้าชมพิพิธภัณฑน์พระบรมมรงค์ รองลงมาคือ การเสวนาต่างๆ และการแสดงกลางแจ้งต่างๆ อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.60 การประกวด/แข่งขัน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.50 การแสดงของเวทีกลาง อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.43 รดรางชมเมือง อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.27 สามล้อชมเมือง อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.07

1.4 ข้อมูลสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรภาครัฐของผู้ตอบแบบสอบถาม

สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 3.87 ของการประสานงานข้ามหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน และความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐจากส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน รองลงมาคือ กฎระเบียบของทางราชการ ที่มีส่วนช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.83 ขั้นตอนการทำงานของราชการ เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.80 ความเหมาะสมของบุคลากรในหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลกิจกรรมและความยุติธรรมในการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.73 ความเหมาะสมของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.60 ความทันสมัยของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่หน่วยงานภาครัฐใช้ในการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.53 ความเพียงพอของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่หน่วยงานภาครัฐใช้ในการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.47

1.5 ข้อมูลสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรภาครัฐของผู้ตอบแบบสอบถาม

สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 4.00 ของความสนใจต่อกิจกรรมถนนคนเดินของนักท่องเที่ยวและความรู้และความเข้าใจของผู้ประกอบการต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน ความพอใจและความน่าสนใจของกิจกรรมถนนคนเดิน รองลงมาคือ ความสามารถในการจับจ่ายเพื่อซื้อสินค้า/บริการของนักท่องเที่ยว อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.97 ความพร้อมของรถสุขาเคลื่อนที่ และที่ล้างมืออยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.93 ทักษะและความสามารถของชุมชนที่มีต่อธุรกิจการขายสินค้า/บริการของถนนคนเดินและทักษะและความสามารถของผู้ประกอบการในการขายสินค้า/บริการ อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.90 ความรู้และความเข้าใจของนักท่องเที่ยวต่อเรื่องราวของจังหวัดสงขลาและความรู้และความเข้าใจของชุมชนต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.83 ความเหมาะสมในการจัดแบ่งพื้นที่สำหรับกิจกรรม อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.80 ความหลากหลายของกิจกรรมถนนคนเดินอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.70

1.6 ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน

สำหรับข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนที่เป็นปลายเปิด กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นพอสรุปผลได้ดังนี้

ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดินและแนวทางในการแก้ไข

ปัญหาสำคัญของการพัฒนากิจกรรมถนนคนเดิน	แนวทางในการแก้ไข
1. เรื่องที่จอดรถไม่เพียงพอและไม่ค่อยจะปลอดภัย	1. ควรมีการดูแลเรื่องการจัดรถ
2. สถานที่ขายของแออัดเกินไป	2. การจัดสถานที่ของแม่ค้าควรห่างกว่านี้
3. ขยายของซ้ำกันมากเกินไป	3. กำหนดร้านค้า
4. ค่าที่แพง	4. ลดราคาค่าที่ลง
5. ควรจะให้แม่ค้าและร้านค้าต่างๆ มีระเบียบมากกว่านี้	5. การจัดสถานที่ของแม่ค้าควรห่างกว่านี้
6. การจำหน่ายสินค้า แม่ค้าภายในเขตเทศบาลน้อย แม่ค้ามีลือคจำหน่ายมากกว่า 1 ลือค สินค้าพื้นบ้านมีน้อยกว่าสินค้าทั่วไป	6. ควรทำความเข้าใจและวางกฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้แม่ค้าทำตาม
7. ร้านค้าบางร้านไม่ให้ความร่วมมือ	7. กำหนดกฎเกณฑ์ให้ชัดเจน

ปัญหาสำคัญของการพัฒนากิจกรรมถนนคนเดิน	แนวทางในการแก้ไข
8. การจราจร	8. ไม่ควรให้มีรถเข้ามาชิดถนนคนเดิน
9. การแสดงขาดความน่าสนใจ	9. ควบคุมคุณภาพของการแสดง
10 ไม่มีที่หลบฝน	10. สร้างที่หลบฝน

ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน
ให้ประสบความสำเร็จในอนาคต

1. การจัดการแสดงควรจัดหาของนักเรียน/นักศึกษา มาแสดงจะได้ดึงดูดเพื่อนและผู้ปกครอง อย่าเอาแต่คาราโอเกะมานั่งร้องเพลงเก่าๆ แก่ๆ
2. ควรดึงมหาวิทยาลัย/โรงเรียนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากกว่านี้
3. ควรจัดพื้นที่ถนนคนเดินให้ปลอดภัย น่าซื้อ สะดวก เพื่อส่งเสริมให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้คนทั่วไป
4. การจัดแบ่งพื้นที่ให้เป็นระเบียบกว่านี้
5. เจ้าหน้าที่ของทางราชการควรมีมารยาทมากกว่านี้
6. กฎและข้อบังคับให้ได้มาตรฐานและปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน
7. จำกัดแม่ค้าที่สร้างรายได้ให้กับครอบครัวตนเอง เพื่อไม่ให้แม่ค้าแสวงหาผลประโยชน์ในทางธุรกิจของตนเองเพียงอย่างเดียว
8. ส่งเสริมกิจกรรมถนนคนเดินอย่างจริงจัง เพื่อสืบทอดเจตนารมณ์ของผู้ก่อตั้ง
9. ควรจะมีสื่ออำนวยความสะดวกให้ด้วย

2) กลุ่มผู้ประกอบการเกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้า/บริการของถนนคนเดินที่เกี่ยวกับบทบาทของภาครัฐในการจัดกิจกรรมของถนนคนเดินเขตเทศบาลนครสงขลา

2.1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำแหน่งของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเจ้าของกิจการ มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 92.9 รองลงมาคือ พนักงานปฏิบัติการ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 ในกิจกรรมถนนคนเดินของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากจำหน่ายสินค้า/บริการ มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 96.6 รองลงมาคือ รถรับจ้าง/สามล้อ/รถราง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

2.2. ข้อมูลบทบาทขององค์กรภาครัฐของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดินส่วนมากมีอยู่ในระดับปานกลางแต่ภาครัฐมีการพัฒนาในเรื่องของการกำหนดกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ แก่ผู้ประกอบการในการให้จำหน่ายสินค้า/บริการ อยู่ในระดับสูงโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 3.55 ของและรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 3.24 ของการให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการในการจำหน่าย/บริการ ส่วนการพัฒนาที่มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยสุดของการพัฒนาคิดเป็นร้อยละ 1.90 ของการจัดฝึกอบรมในการทำธุรกิจใหม่ๆ ให้กับผู้ประกอบการ

2.3 ข้อมูลการส่งเสริมกิจกรรมถนนคนเดินของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ท่านคิดว่าควรส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดิน

กลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น 17 คนส่วนมากเห็นว่าควรส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดินด้านการแสดงของเวทีกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.5 และรองลงมาคือ การจำหน่ายสินค้า/บริการ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 การประกวด/แข่งขัน มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 การแสดงของเวทีกลางแจ้ง มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 รถรางชมเมือง มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 สามล้อชมเมือง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 การฉายภาพยนตร์และชมพิพิธภัณฑน์ มีจำนวนอย่างละ 4 คน คิดเป็นอย่างละร้อยละ 4.8

- การประเมินศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน

ค่าเฉลี่ยของการประเมินศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดินสูงสุดอยู่ที่ 3.72 ของการจำหน่ายสินค้า/บริการ รองลงมาคือ การแสดงกลางแจ้งต่างๆ อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.17 ชมพิพิธภัณฑน์ พระธรรมรงค์ต่างๆ อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.07 สามล้อชมเมืองอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.97 รถรางชมเมืองอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.89 การแสดงของเวทีกลางอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.82 การฉายภาพยนตร์อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.69 และต่ำสุดคือ การประกวด/แข่งขันค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.41

2.4 ข้อมูลสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรภาครัฐของผู้ตอบแบบสอบถาม

สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 3.24 ของการกำหนดกฎระเบียบในการจัดวางสินค้า/บริการสำหรับบริการของผู้ประกอบการเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดินรองลงมาคือความเหมาะสมของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรด้านสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.03

2.5 ข้อมูลสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรภาครัฐของผู้ตอบแบบสอบถาม

สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดินมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 3.76 ของทัศนคติโดยรวมของผู้ประกอบการที่มีต่อธุรกิจการขายสินค้า/บริการของถนนคนเดินรองลงมาคือ ความสนใจต่อกิจกรรมถนนคนเดินของผู้ประกอบ อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.66 ความรู้และความเข้าใจของผู้ประกอบการต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดินอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.62 ทักษะและความสามารถของผู้ประกอบการในการขายสินค้า/บริการอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.52 ความหลากหลายของกิจกรรมถนนคนเดินอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.51 ความรู้และความเข้าใจผู้ประกอบการต่อเรื่องราวของจังหวัดสงขลาอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.35 การดูแลความปลอดภัยด้านต่างๆสำหรับผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.79 ความเหมาะสมในการจัดแบ่งพื้นที่สำหรับกิจกรรมอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.62 ความพร้อมของรถสุขาเคลื่อนที่ และที่ล้างมืออยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.41 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดสรรบริเวณที่จอดรถสำหรับผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.35

2.6 ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน

สำหรับข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนที่เป็นปลายเปิด กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นพอสรุปผลได้ดังนี้

ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดินและแนวทางในการแก้ไข

ปัญหาสำคัญของการพัฒนากิจกรรมถนนคนเดิน	แนวทางในการแก้ไข
1. ประชาสัมพันธ์น้อยมาก	1. ประชาสัมพันธ์ควรจะไปอยู่ที่บริเวณถนนจะหน้าพิพิธภัณฑสถานซึ่งอยู่ตรงกลางถนนคนเดิน
2. รถของผู้ประกอบการ	2. ควรเข้าออกให้ตรงเวลา
3. การแสดงกิจกรรม	3. ควรให้อยู่ห่างจากร้านค้าหน่อย
4. คนจะมุงดูการแสดงกิจกรรมต่างๆ จนบังหน้าร้านค้า	4. ควรเว้นช่วงห่างจากร้านหน้า ร้านค้าขายของไม่ได้
5. เรื่องที่จอดรถน้อยมาก	5. น่าจะเพิ่มสถานที่จอดรถและดูแลความปลอดภัย

ปัญหาสำคัญของการพัฒนากิจกรรมถนนคนเดิน	แนวทางในการแก้ไข
6. เก็บค่าที่แพงเกินไป	6. ลดค่าที่ลดให้เหมือนอินดี้
7. ช่วงฤดูฝน บางที่พ่อค้าจัดของเสร็จยังไม่ทันขายก็มาเก็บค่าที่แล้ว	7. ควบคุมคุณภาพของการแสดง
8. เวลาพ่อค้าแม่ค้าไม่มา ไม่ได้โทรแจ้งให้เทศบาลทราบ เกิดการแย่งที่กันต่างคนก็อยากขาย	8. การลาหรือเหตุฉุกเฉินจริงๆ ก็ต้องโทรมาลาที่ทางเทศบาล เพื่อเทศบาลจะได้จัดล็อกเพื่อให้แม่ค้าจรมาลงขายบ้าง
9. จะมีแม่ค้าอยู่ครอบครัวหนึ่งมีพื้นที่ในการขายของทั้งหมด 9 ล็อก ทั้งหมดให้สามีและภรรยาขายคนละล็อก	9. อยากให้ครัวละ 1 ล็อกก็พอ เพื่อจะให้คนอื่นได้มาขายบ้าง
10. บางที่ยังมีปลั๊กไฟไม่พอ	10. ไม่ต้องเก็บค่าล็อกก่อน ถ้าฝนตกหนักเพราะแม่ค้าไม่ได้ขายต้องเก็บร้านกลับ
11. การประชุมไม่ทั่วถึง เลือกกลุ่มเข้าประชุม	11. เข้าทั้งหมด มีผลการประชุมแจกรับทราบการประชุม
12. อุปกรณ์ไฟฟ้าไม่ได้มาตรฐาน ปลั๊กไม่มียี่ห้อ	12. การตรวจสอบต้องชัดเจนมีการร้องเรียนแล้วเฉย
13. สายไฟแม่ค้าไม่มาตรฐานควรใช้สายดำในการเชื่อมต่อ	13. ระเบียบชัดเจนใช้สายดำเท่านั้น
14. เครื่องเสียงการประชาสัมพันธ์ไม่ได้ยิน	14. เปลี่ยนใหม่
15. ไฟดับบ่อย เจ้าหน้าที่มาแก้ไขช้า	15. เปลี่ยนของใหม่
16. ขายของดีราคาและขายเหมือนกันจำนวนมาก	16. ควรมีการประชุมและไครขายอะไรควรทำตาม
17. ล็อกพื้นที่เล็กเกินไป	17. ควรขยายให้กว้างกว่านี้
18. ไม่มีที่นั่งอำนวยความสะดวกให้	18. ให้เช่าที่นั่งชั่วคราว
19. ไม่มีรถเข็นชั่วคราวให้พ่อค้าแม่ค้า	19. ให้ยืมชั่วคราว
20. การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ(เทศกิจ) ไม่ดีเลย	20. ควรปฏิบัติงานให้ตรงต่อเวลา เช่น การวางแผนกันห้ามรถผ่านเข้า-ออกบริเวณพื้นที่ขายของระหว่างเวลา 16.30-22.00น.

ปัญหาสำคัญของการพัฒนากิจกรรมถนนคนเดิน	แนวทางในการแก้ไข
21. การปฏิบัติตามกฎระเบียบในการขายสินค้าและบริการ สำหรับผู้ประกอบการ	21. ควรจัดประชุมผู้ประกอบการอย่างน้อยเดือนละครั้งให้ปฏิบัติตามในทิศทางเดียวกัน
22. จำนวนวันที่จัดมากเกินไป	22. ควรลดจำนวนวันลงเพื่อความเหมาะสม
23. การแข่งลือคขายสินค้า/การให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่(ทั้งๆที่เป็นพื้นที่สาธารณะ)	23. หากพบแข่งให้ยัดลือคสิน(ช่วงนายกฯเสียชีวิต)เจ้าหน้าที่รู้เห็น ควรให้แม่ค้าพ่อค้าอาจารย์สิทธิขายบ้าง
24. การนำรถเข้า-ออก ก่อนเวลาของผู้ประกอบการบางราย	24. หากผู้ประกอบการออกก่อนเวลาที่แม่ค้าคนอื่นยังขายอยู่ให้ทำโดยเก็บของเงินออกนอกพื้นที่แทนการนำรถเข้ามาในพื้นที่ เพราะลูกค้าจะเข้าใจว่าพ่อค้าแม่ค้าเก็บของแล้ว (โอกาสในการขายของก็หมดลงเพราะความเห็นแก่ตัวของผู้ประกอบการบางคน)
25. ความปลอดภัยน้อยทั้งบุคคลและทรัพย์สิน	25. ติดกล้องวงจรปิดเพิ่ม เพิ่มจำนวน รปภ.
26. ความแออัด	26. ย้ายไปจัดบริเวณศาลากลางโดยรอบจะเอื้ออำนวยความสะดวก
27. สุขภาพ	27. ควรมีสุขภาพเคลื่อนที่มากกว่านี้
28. แม่ค้าบ้างท่านพูดจาไม่เพราะ	28. ควรจัดอบรมแม่ค้าพ่อค้า
29. โต๊ะ เก้าอี้ สำหรับให้นักท่องเที่ยวใช้ซื้ออาหารแล้วนำมาทานมีจำนวนน้อยมาก	29. ควรจัดสรรงบประมาณในการหาโต๊ะเก้าอี้ มาให้นักท่องเที่ยวทานอาหารอำนวยความสะดวก
30. กิจกรรมกลางแจ้งที่มารบกวนการค้าขายบริเวณใกล้เคียงเนื่องจากการกำหนดบริเวณที่แน่นอน	30. กำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมกับร้านค้าที่ไม่กระทบ

ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน

ให้ประสบความสำเร็จในอนาคต

1. ฝนตกควรลดค่าเช่าจาก 150 เป็น 100 ฝนตกไม่เก็บ
2. ปลั๊กไฟหลอมหมดแล้ว เปลี่ยนเป็นพานาโซนิคหรือดีกว่านี้
3. แจกผ้ากันเปื้อนให้เหมือนกันหมด ร้านละ 2 ตัวมีชิป มีตราสัญลักษณ์
4. ความเสมอภาค ควรมาดูแลโซนอาหารทั่วไป ไม่ค่อยได้ประชุม ขาดการดูแล อยู่ในถนนคนเดินเหมือนกันให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ชูค ร่ม สัญลักษณ์
5. สนับสนุนการแต่งกายของแม่ค้าแม่ขาย
6. จัดทำโลโก้ถนนคนเดินสงขลา เช่น ถุงบรรจุภัณฑ์ ร่ม
7. สร้างเอกลักษณ์ให้เป็นของตนเอง
8. ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวมากขึ้น
9. ควรมีสื่อวัฒนธรรมของภาคใต้และของ(สินค้า)ประจำหวังที่หายากมาวางจำหน่ายหรือโชว์และให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยวหรือเด็กรุ่นหลังๆ ได้ชมและได้สืบทอดต่อไปและจะเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มาก
10. ควรกำหนดเวลาเข้า-ออกพื้นที่ คือ ผู้ประกอบการสามารถนำรถเข้าก่อนเวลา 17.00 น.และออกหลังเวลา 22.00 น. หากผู้ประกอบการจะเก็บของ-ลงของหลังเวลาดังกล่าวให้ทำโดยเงินของออกไปแทน
11. มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมถนนคนเดินในแต่ละสัปดาห์ทั้ง 3 วัน โดยรถโฆษณาในวันจันทร์-ศุกร์
12. ควรใช้เจ้าหน้าที่เทศกิจ Clear รถที่จอดอยู่บริเวณพื้นที่ออกก่อน 16.30 น. โดยให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด ไม่ใช่ นั่งอยู่บนรถอย่างเดียวเปลืองพื้นที่เปล่าๆ
13. ควรลดวันลงเหลือ 2 วันเหมือนเดิม เพราะจัด 3 วันมากเกินไป ควรย้ายไปจัดต่างสถานที่เพื่อกระจายให้ทั่วถึง
14. มีการประกวดความสามารถของนักศึกษา นักเรียนบ่อยๆ เช่น ประกวดดนตรี ภาพเขียน ศิลปะ วัฒนธรรม การแสดงออกด้านต่างๆ ของบุคคลทั่วไปด้วย
15. ควรจะปรับปรุงความสะดวกของลูกค้าให้มีโต๊ะเก้าอี้รับประทานอาหาร

3) กลุ่มชุมชน/นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับบทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนากิจกรรมของถนน
คนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา

3.1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระยะเวลาของการอยู่อาศัยของชุมชน/นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานะของการเป็นเจ้าของบ้านส่วนมากเป็นผู้อาศัย มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมาคือ เจ้าของบ้านมีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7

บทบาทในกิจกรรมถนนคนเดินที่ผู้ตอบแบบสอบถามสนใจกิจกรรมมากที่สุดคือการจำหน่ายสินค้า/บริการ มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมาคือ รดรางชมเมือง มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 การแสดงกลางแจ้งต่างๆมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 ชมพิพิธภัณฑ์พระธรรมรงค์มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 การแสดงของเวทีกลางและสามล้อชมเมืองมีจำนวนอย่างละ 6 คน คิดเป็นอย่างละร้อยละ 7.3 การประกวด/แข่งขัน และการฉายภาพยนตร์มีจำนวนอย่างละ 4 คน คิดเป็นอย่างละร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

3.2. ข้อมูลบทบาทขององค์กรภาครัฐของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดินส่วนมากมีอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 3.23 ของการจัดงานหรือกิจกรรมพิเศษในโอกาสต่างๆ เพื่อกระตุ้นกิจกรรมการจำหน่ายสินค้า/บริการ และรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 3.10 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของถนนคนเดิน เกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้า/บริการ ให้แก่ชุมชน/นักท่องเที่ยวการจัดบริเวณพื้นที่จำหน่ายสินค้า/บริการเพียงพอแก่การให้บริการกับชุมชน/นักท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 3.07 การรับฟังความคิดเห็นของชุมชน/นักท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบจากการจำหน่ายสินค้า/บริการ/ความปลอดภัย ฯลฯคิดเป็นร้อยละ 3.03 การพัฒนาระบบความปลอดภัยบริเวณของถนนคนเดินคิดเป็นร้อยละ 2.87 การจัดฝึกอบรม/อาชีพ ขึ้นในกิจกรรมของถนนคนเดินให้แก่ชุมชน/นักท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 2.79 การมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนส่งเสริมกิจกรรมถนนคนเดินในรูปแบบต่างๆร่วมกับองค์กรภาครัฐการจัดฝึกอบรมในการดูแลความปลอดภัยให้กับชุมชน/นักท่องเที่ยว และการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณการจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ให้แก่ชุมชน/นักท่องเที่ยวคิดเป็นค่าเฉลี่ยอย่างละร้อยละ 2.70 และค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ การเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆคิดเป็นร้อยละ 2.63

3.3 ข้อมูลการส่งเสริมกิจกรรมถนนคนเดินของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ท่านคิดว่าควรส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดิน

กลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็น 19 คนส่วนมากเห็นว่าควรส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดินด้านการจำหน่ายสินค้า/บริการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.2 และรองลงมาคือ การแสดงของเวทีกลางแจ้งและรตรางชมเมือง มีจำนวนอย่างละ 15 คน คิดเป็นอย่างละร้อยละ 18.3 สามล้อชมเมืองและการประกวด/แข่งขันมีจำนวนอย่างละ 7 คน คิดเป็นอย่างละร้อยละ 8.5 การฉายภาพยนตร์การแสดงของเวทีกลางและชมพิพิธภัณฑน์มีจำนวนอย่างละ 6 คน คิดเป็นอย่างละร้อยละ 7.3

- การประเมินศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน

ค่าเฉลี่ยของการประเมินศักยภาพในการจัดกิจกรรมถนนคนเดินสูงสุดอยู่ที่ 3.50 ของการจำหน่ายสินค้า/บริการ รองลงมาคือ ชมพิพิธภัณฑน์พระธรรมรงค์ อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.40 การฉายภาพยนตร์อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.23 รตรางชมเมืองอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.17 สามล้อชมเมืองอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.00 การแสดงของเวทีกลางอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.93 และการประกวด/แข่งขันอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.80 ตามลำดับ

3.4 ข้อมูลสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรภาครัฐของผู้ตอบแบบสอบถาม

สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน มีค่าเฉลี่ยปานกลาง แต่การกำหนดกฎระเบียบในการจัดวางสินค้า/บริการสำหรับบริการของผู้ประกอบการเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน มีระดับเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 3.34 รองลงมาคือ ความเหมาะสมของบุคลากรในองค์กรภาครัฐที่ดูแลกิจกรรมของถนนคนเดิน และประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรภาครัฐเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดินอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 3.24

3.5 ข้อมูลสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรภาครัฐของผู้ตอบแบบสอบถาม

สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 3.80 ของความสนใจต่อกิจกรรมถนนคนเดินของชุมชน/นักท่องเที่ยว รองลงมาคือ ความสามารถในการจับจ่ายซื้อสินค้า/บริการ ของชุมชน/นักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.48 ทศนคติโดยรวมของชุมชน/นักท่องเที่ยวที่มีต่อธุรกิจการขายสินค้า/บริการของถนนคนเดินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.38 ความพอใจและความน่าสนใจของกิจกรรมถนนคนเดินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.34 ความหลากหลายของกิจกรรมถนนคนเดินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.24 ความรู้และความเข้าใจของชุมชน/นักท่องเที่ยวต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.11 การดูแลความปลอดภัยด้านต่างๆสำหรับชุมชน/นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.07 ความรู้และความเข้าใจของชุมชน/นักท่องเที่ยว ต่อเรื่องราวของจังหวัดสงขลามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.03 ความพร้อมของ

รถสุขาเคลื่อนที่และที่ล้างมือมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.83 และการจัดสรรบริเวณที่จอดรถสำหรับชุมชน/นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.69

3.6 ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน

สำหรับข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนที่เป็นปลายเปิด กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็น พอสรุปผลได้ดังนี้

ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดินและแนวทางในการแก้ไข

ปัญหาสำคัญของการพัฒนากิจกรรมถนนคนเดิน	แนวทางในการแก้ไข
1. ระเบียบในการวางสินค้าของผู้ประกอบการ	1. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรมาดูแลมาตักเตือนบ้างไม่ใช่พูดทางไมค์อย่างเดียวและไม่ลงมาดูแลเลย
2. ขายของปะปนกัน	2. ควรแยกแม่ค้าขายของชนิดเดียวกันให้อยู่โซนเดียวกัน
3. ร้านค้ามีเยอะแต่ทางเดินน้อย	3. ควรเว้นทางเดินให้กว้างกว่าเดิม
4. โซนขายสินค้า	4. ควรแยกให้เป็นหมวดหมู่
5. การประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวมีน้อยไป	5. ควรจะมีวิทยุท้องถิ่นติดตามบริเวณที่มีนักท่องเที่ยวมากๆ เช่น แหลมสมิหลา
6. ของที่จำหน่ายไม่น่าสนใจ	6. ควรนำสินค้าท้องถิ่นมาขายให้มากกว่าสินค้าทั่วไปที่หาซื้อได้ตามท้องตลาด เช่น ถนนคนเดินเชียงใหม่(น่าสนใจ)
7. จัดงานถี่เกินไป	7. ทำให้ไม่รู้สึกรู้สึกมีความตื่นเต้นของงานเพราะจัดแบบเดิมๆและถี่เกินไป
8. หนังกกลางแปลงควรจะมีคูกับงานตลอดไป	8. นักท่องเที่ยวที่ไม่เคยดูมาก่อนจะรู้สึกถึงบรรยากาศต่างจังหวัดตามสโลแกนสงขลาแต่แรก (คือความหลังเก่า)
9. ควรมีดี.เจ คอยเปิดเพลง	9. สร้างบรรยากาศไม่ให้เงียบเหงาและคอยประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ของบ้านเรา
10. ไม่มีเวทีประจำ	10. เปิดเวทีให้แสดงความสามารถพิเศษ

ปัญหาสำคัญของการพัฒนากิจกรรมถนนคนเดิน	แนวทางในการแก้ไข
11. ผู้อาศัยที่ถนนรองเมืองไม่สามารถเข้า-ออก ได้สะดวก	11. แก้ปัญหาดูแลเข้า-ออกของผู้ที่อยู่อาศัย
12. ผู้มาเที่ยวถนนคนเดินและพวกพ่อค้าแม่ค้า ชอบมาจอดรถขวางทางเข้า-ออก	12. จัดที่จอดรถให้ผู้มาเที่ยวและพ่อค้าแม่ค้า
13. ด้านคมนาคม	13. เปลี่ยนสถานที่จัดใหม่ที่กว้างและเหมาะสมกว่านี้ เพราะปัจจุบันมีเรื่องเกี่ยวข้องกับโรงแรมที่อยู่ใกล้เคียงเกี่ยวกับที่จอดรถ
14. การพุดจาของพ่อค้าแม่ค้า	14. การพุดจาให้ไพเราะกว่านี้ พ่อค้าแม่ค้าบางคนพุดจากับลูกค้าไม่ไพเราะ
15. ราคาสินค้า	15. ปรับราคาของสินค้าให้เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน (ราคาแพง)
16. ความสะอาด หลังจากการขายอาหาร	16. การขายของทอดที่มีน้ำมัน ควรมีวัสดุมารองน้ำมัน
17. สถานที่จอดรถยังแออัด	17. สร้างระเบียบในการจอดยานพาหนะให้เป็นระเบียบและจัดพื้นที่จอดรถอย่างชัดเจน
18. การดูแลรักษาความปลอดภัยให้กับ นักท่องเที่ยว	18. เพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัยให้มากขึ้น เช่น เจ้าหน้าที่นอกเครื่องแบบหรือตั้งผู้มความช่วยเหลือ
19. ปัญหากิจกรรมบนเวที	19. น่าจะมีการประกวดแข่งขัน เพื่อดึงดูดความสนใจแก่ประชาชนในการเข้ามาเที่ยว
20. ทางเดินแคบเดินไม่สะดวก	20. ทำลูกศร ออกแบบช่องทางเดินให้เดินไปทางเดียวกัน

ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน
ให้ประสบความสำเร็จในอนาคต

1. ควรมีกิจกรรมการแสดงของนักเรียนในจังหวัดสงขลามาแสดง เพื่อทำให้เกิดสีสันและความน่าสนใจ
2. กิจกรรมถนนคนเดินเป็นกิจกรรมที่ทำให้ชาวบ้านมีรายได้แต่ค่าที่แพงมาก เก็บค่าที่ทุกวัน แต่ไม่มีอะไรพัฒนาขึ้นเลย
3. ควรมีการจัดระเบียบในการวางแผงขายของหน้าบ้านหรือสถานประกอบการ เพราะอาจจะทำให้การสัญจรของสถานประกอบการเป็นไปอย่างลำบาก
4. เปิดโอกาสให้แม่ค้าขายได้มาขายของบ้าง
5. เทศกิจพูดจาหยาบคายเกินไป ไม่มีความน่าเคารพ
6. เวลาจะติดต่อจองลื้อขายของยากมาก ๆ ถ้าเกิดไม่มีเส้นสายก็จะไม่ได้ขายของแล้วก็พนักงานเทศบาลพูดจาห่วยแตกที่สุดเลย ไม่เหมาะสมกับเป็นพนักงานรัฐบาล
7. ควรมีสินค้าจำหน่ายหลากหลายมากกว่านี้
8. ไม่ควรจับจองพื้นที่เก็บเงินค่าจอดรถผู้ที่มาใช้บริการ
9. ควรมีดี.เจ. คอยเปิดเพลง
10. ควรจะมีบริเวณกว้างๆ สำหรับถนนคนเดิน มีที่จอดรถให้กับผู้มาเที่ยวถนนคนเดิน รวมทั้งที่จอดรถของพ่อค้าแม่ค้าด้วย
11. ไม่ควรจัดถนนคนเดินบริเวณที่มีบ้านผู้คนอาศัยอยู่ เพราะทำลายความเป็นส่วนตัวทำความรำคาญในบางครั้ง การเข้า-ออกบางครั้งไม่สามารถเข้า-ออกได้เลย
12. หาสถานที่ใหม่ให้เหมาะสมกว่านี้เพื่อความสะดวกต่อพ่อค้าแม่ค้าและลูกค้า เพื่อความสะดวกต่อโรงแรมใกล้เคียงด้วย เพราะแย่งที่จอดรถของแขกโรงแรม ทำให้โรงแรมเสียรายได้บางส่วนไป เพราะลูกค้าไม่มีที่จอดรถยนต์
13. ให้มีสินค้ามาขายให้มากกว่านี้
14. ฉายภาพยนตร์ทุกครั้ง
15. ควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมในโอกาสต่างๆ ให้มากขึ้น รวมถึงสนับสนุนกิจกรรมกลางแจ้งเพื่อส่งเสริมให้เยาวชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
16. น่าจะมีเอกลักษณ์ที่เป็นของเมืองสงขลามากกว่านี้ เช่น ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน ขนมพื้นเมือง รวมทั้งกิจกรรมบนเวทีน่าจะมีหลากหลายและต่อเนื่อง ไม่ใช่แค่สำคัญ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาบทบาทของนโยบายความสามารถขององค์กรภาครัฐ และการสร้างความร่วมมือพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวและการเพิ่มศักยภาพขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดิน ที่มีต่อการพัฒนาและการจัดการสถานที่ท่องเที่ยวเขตเทศบาลนครสงขลา คณะผู้วิจัยได้สรุปอภิปรายผลการวิจัยโดยภาพรวมในเชิงพรรณนาวิเคราะห์ไม่ได้เน้นการวิเคราะห์เชิงสถิติ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

การส่งเสริมการท่องเที่ยวของถนนคนเดินเขตเทศบาลนครสงขลาเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2553 จัดให้มีการปิดถนนในบริเวณถนนจะนะ ริมกำแพงเมืองเก่า ช้างพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ในช่วงเวลา 16.00-22.00 น. ทุกวันศุกร์ – วันเสาร์ เพื่อให้คนเดิน และทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันจนประสบความสำเร็จในการดำเนินการจัดการถนนคนเดินได้อย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน และในปัจจุบันได้ขยายการจัดกิจกรรมเพิ่มขึ้น 1 วันในวันอาทิตย์ การสนับสนุนถนนคนเดินขององค์กรภาครัฐที่มีต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเขตเทศบาลนครสงขลา เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตเทศบาลนครสงขลาให้เจริญก้าวหน้าได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยสิ่งช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยว หรือ เกิดจากปัจจัยหลายส่วนที่มีส่วนผลักดันเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยมีหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และภาคเอกชน เข้ามาสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ เป็นอย่างดี โดยมีกลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มนันทนาการ รวมทั้งกลุ่มนักเรียน นิสิตนักศึกษา จากโรงเรียน และมหาวิทยาลัยต่างๆ เข้ามาจัดกิจกรรมการแสดง โดยกลุ่มผู้ประกอบการจะสามารถใช้ประโยชน์จากพื้นที่ถนนคนเดินในการประกอบการค้า และจัดแสดงในรูปแบบต่างๆ ได้โดยเสียค่าใช้จ่ายในการใช้พื้นที่ตามที่องค์กรภาครัฐได้กำหนด สำหรับกลุ่มชุมชนหรือคนท้องถิ่นที่มาเที่ยวเพื่อจับจ่ายใช้สอยและเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงานในชีวิตประจำวันและนักท่องเที่ยวที่มาจากจังหวัดอื่นเข้ามาเที่ยวเพื่อพักผ่อน และเลือกซื้อสินค้ากลับไปเป็นที่ระลึก ซึ่งถนนคนเดินก็จะเป็นทางเลือกในการท่องเที่ยวมากขึ้นนอกเหนือจากการได้เที่ยวชมความงามของท้องทะเลสาบสงขลา ชมหาดเก่าเสี่ยง หาดชลาทัศน์ แหลมสมิหลา แหลมสนอ่อน แล้วยังมีถนนคนเดินสงขลาแต่แรกให้ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอีก 1 กิจกรรม และรวมถึงเป็นการสร้างรายได้และการกระตุ้นเศรษฐกิจของชุมชนของอย่างต่อเนื่องของเมืองสงขลา ซึ่งจากการศึกษาลักษณะของกลุ่มคนที่มาเที่ยวมีความสอดคล้องกับแนวคิดของพลอยศรี โปราณานนท์ (2544) พบว่า การที่โครงการถนนคนเดินสามารถดำเนินอย่างต่อเนื่องได้ และประสบความสำเร็จมากกว่า ที่จัดในพื้นที่จังหวัดอื่นๆ นอกจากจะเป็นเพื่อความโดดเด่นของรูปแบบการจัดกิจกรรม และพื้นที่จัดกิจกรรมแล้ว ยังเป็นเพราะรูปแบบของโครงการถนนคนเดินได้สอดคล้องกับความต้องการของคนท้องถิ่น ซึ่งต้องการพื้นที่สาธารณะที่สามารถเข้ามาทำกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ร่วมกันได้ และคนใน

ท้องถิ่นก็ได้เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่างๆ ด้าน รูปแบบของกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมของคนท้องถิ่นนี้จะสามารถสะท้อนถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นในด้านต่างๆ ออกมาได้ และเมื่อรูปแบบการจัดกิจกรรมมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวจึงทำให้เป็นเสน่ห์ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวสนใจมา และสอดคล้องกับแนวคิดของฉันทัช วรรณถนอม (2552) ได้กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยวในชุมชนมีบทบาทในการสร้างงาน สร้างอาชีพอย่างกว้างขวาง เช่น หัตถกรรมพื้นบ้าน หรือสินค้าทางการเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติ ที่จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการพัฒนา ทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวชุมชน จึงไม่มีขีดจำกัดในการให้บริการเมื่อเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมอื่นๆ ดังนั้นรัฐบาลได้ให้การส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างชัดเจนมีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรงทั้งระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่นมีนโยบายรองรับที่สามารถดำเนินการได้อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับท้องถิ่นมีหน่วยงานสำคัญที่มีบทบาทเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในชุมชน ท้องถิ่น คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล และวิสาหกิจชุมชน

บทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดินมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการพัฒนาดถนนคนเดินในระดับปานกลาง ความสำคัญของสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.46 ความสำคัญของสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับของการบริหารความสำคัญของสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรภาครัฐ อยู่ในระดับสูงเช่นกัน ซึ่งถ้ามองในภาพรวม ความสามารถและบทบาทขององค์กรภาครัฐ รวมทั้งขีดความสามารถในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่ส่งผลต่อการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวของการสนับสนุนถนนคนเดิน สามารถบริหารจัดการได้อยู่ในระดับสูง แต่มีบางส่วนที่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข เนื่องจากการมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนและส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดินในรูปแบบต่างๆ และการเปิดโอกาสให้ชุมชนใกล้เคียงถนนคนเดินมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับองค์กรภาครัฐยังมีน้อย จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าขีดความสามารถและบทบาทขององค์กรภาครัฐ ส่งผลต่อการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวยังต้องมีการปรับปรุงของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยให้ผู้ประกอบการ และชุมชนใกล้เคียงได้มีส่วนร่วมมากกว่านี้ และพบว่าการวิจัยไม่สอดคล้องกับการวิจัยของวัชรวิวัฒน์ ศศิผลิน (2548) ซึ่งได้ทำการศึกษาการจัดกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว : กรณีศึกษากิจกรรมถนนคนเดินในจังหวัดเชียงใหม่ ได้กล่าวว่า จากการศึกษาบทบาทและลักษณะการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มคนที่เข้าร่วมในถนนคนเดิน พบว่า ถนนคนเดินจังหวัดเชียงใหม่ในปัจจุบันมีกลุ่มคณะกรรมการถนนคนเดินซึ่งประกอบเป็นผู้ควบคุมดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการทำกิจกรรม โดยวิธีการ

บริการจัดการถนนคนเดินมีข้อดีคือ ได้เปิดโอกาสให้คนในพื้นที่ และผู้ประกอบการ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการร่วมกับหน่วยงานของภาครัฐ แต่ก็มีข้อด้อยคือ การประสานงานระหว่างกันยังไม่ดีเท่าที่ควร จึงทำให้การปฏิบัติงานยังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

การสร้างความร่วมมือพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว และการเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมถนนคนเดินขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยว องค์กรภาครัฐได้มีการส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดิน หลหลายรูปแบบ เช่น การแสดงของเวทีกลาง การแสดงของเวทีกลางแจ้ง การจำหน่ายสินค้า/บริการ ชมพิพิธภัณฑ์ การประกวด/แข่งขัน รถรางชมเมือง สามล้อชมเมือง การฉายภาพยนตร์ พร้อมทั้งสนับสนุนการแสดงของนักเรียน นิสิตนักศึกษา ในการทำกิจกรรมในโครงการต่างๆ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้เยาวชนได้มีโอกาสแสดงออกในทางที่สร้างสรรค์ เช่น เล่นดนตรี แสดงความสามารถพิเศษที่แตกต่างกันไป รวมทั้งกิจกรรมบางอย่างได้มีการส่งเสริมวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น เช่น แสดงหนังตะลุง การเสวนาภาษาใต้ สร้างความพึงพอใจให้กับชุมชนและนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวได้เป็นอย่างดี

และอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความสำเร็จของถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา เนื่องจากถนนคนเดินเป็นถนนสายวัฒนธรรม การกำหนดสินค้าและบริการที่นำมาจำหน่ายมีความสอดคล้องกับสถานที่ สถาปัตยกรรม กำแพงเมืองเก่า พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสงขลา พิพิธภัณฑ์ท่ามะรงค์ ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ในตัวเอง ทำให้ประชาชนที่มาเที่ยวงานเกิดความพึงพอใจและมาเที่ยวชมงานอย่างต่อเนื่อง จนประสบความสำเร็จจนถึงทุกวันนี้

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยข้างต้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน ทำให้มองเห็นประเด็นใหม่ที่จะนำมาศึกษาวิจัย หรือควรนำมาศึกษาวิจัยเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

1. การจัดการกิจกรรมถนนคนเดินก่อให้เกิดผลกระทบในด้านของการจราจรแออัดและที่จอดรถไม่เพียงพอต่อผู้มาเที่ยว ดังนั้นทางภาครัฐหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมถนนคนเดินควรมีการปรับปรุงระบบการจราจรและควรมหาบริเวณลานจอดรถให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้มาท่องเที่ยว เพื่อลดปัญหาและอุบัติเหตุบนท้องถนน
2. พื้นที่ช่องทางเดินเวลาเลือกซื้อสินค้ามีขนาดคับแคบ ส่งผลให้เกิดความแออัดเมื่อนักท่องเที่ยวเข้ามาเป็นจำนวนมาก สาเหตุเพราะผู้ประกอบการบางรายนำสินค้ามาวางจำหน่ายเกิน

สื่อที่กำหนด ดังนั้นทางภาครัฐหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรจัดระเบียบให้ผู้ประกอบการได้รับการ
กฎระเบียบการวางของให้อยู่ในบริเวณที่กำหนดให้ หรือขยายพื้นที่ทางเดินให้กว้างขึ้นกว่าเดิม

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบต่อการจัดกิจกรรมถนนคนเดินที่ส่งผลต่อผู้ประกอบการและ
ชุมชนใกล้เคียงของถนนคนเดินว่าได้รับผลกระทบอย่างไร

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ คุณศรีแก้ว. (2549). การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี : บ้านวังน้ำมอก อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2548). ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว(2547-2551). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2542). การดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพฯ : กองวางแผนโครงการ การท่องเที่ยวฯ.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2546). การพัฒนาการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- ฉันทัช วรรณถนอม. (2552). อุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : สามลดา.
ท่องเที่ยว คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัชรวิวัฒน์ ศศิพลิน. (2548). การจัดกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว : กรณีศึกษากิจกรรมถนนคนเดินในจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ. ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธัญ กาญจน์วัฒนานนท์. การประเมินผลโครงการถนนคนเดิน จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- ธีรกิติ นวรัตน์ ณ อุษยา. (2552). การตลาดบริการ แนวคิดและกลยุทธ์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภคณ จันระวัง. (2545). การประเมินมูลค่าทางนันทนาการและมูลค่าทางเศรษฐกิจทั้งหมดของหมู่เกาะพีพี. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิชาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- เปี่ยมรัก ฉัตรธนาเสริย์. 2546. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคในการจัดกิจกรรมถนนคนเดินถนนท่าแพ จังหวัดเชียงใหม่”. การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พลอยศรี โบราณานนท์. (2544). การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว. เชียงใหม่ : สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ระวีวรรณ โอพารัตน์มณี. ถนนคนเดินในเขตเมืองเชียงใหม่ : รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2547.

ศศิอาภา ประสมทรัพย์. (2554). การส่งเสริมการท่องเที่ยว ศิลปะ ประเพณีท้องถิ่น. หลักสูตร
 นายอำเภอรุ่นที่ 49 30 มีนาคม 2544.

สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน. (2553). การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community – Basedourism).

สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่ง
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. (2545). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. นนทบุรี:
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.

<http://www.kmitnbxmie8.com/index.php?lay=show&ac=article&ld=5355384&Ntype=3>

<http://iad.copa.go.th/topic/tour.doc> (21 พฤศจิกายน 2553).

http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/52920332/chapter2.pdf

http://human.udru.ac.th/attachrments/101_WatPhthokk.pdf

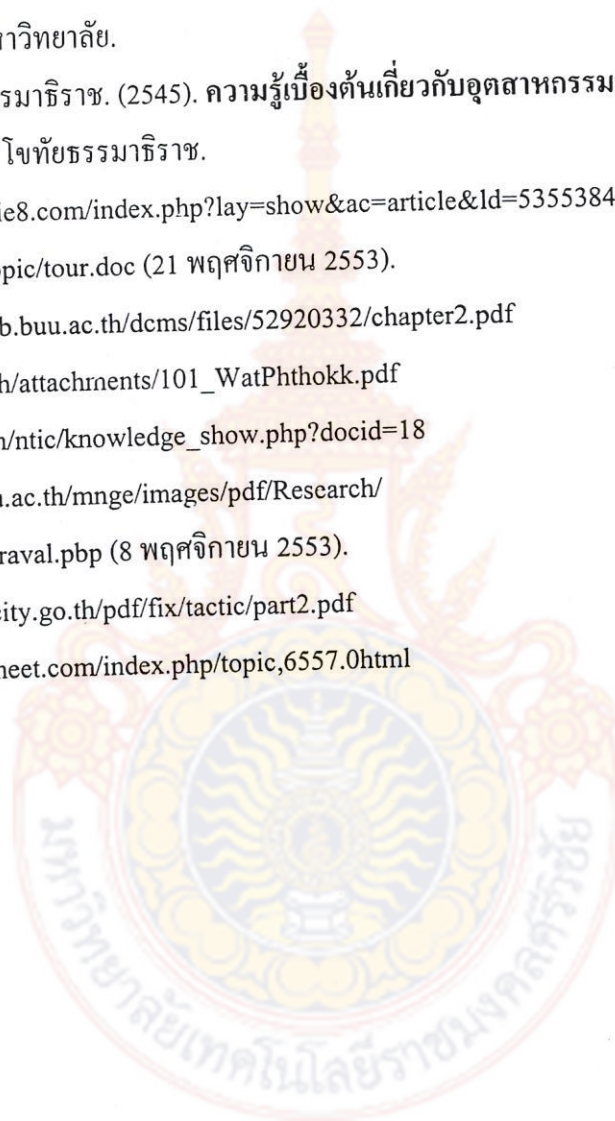
http://library.cmu.ac.th/ntic/knowledge_show.php?docid=18

<http://management.aru.ac.th/mnge/images/pdf/Research/>

<http://www.cbt-i.org/traval.pbp> (8 พฤศจิกายน 2553).

<http://www.songkhcity.go.th/pdf/fix/tactic/part2.pdf>

<http://www.thailocalmeet.com/index.php/topic,6557.0html>

ภาคผนวก

แบบสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ
ถนนคนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา

วัตถุประสงค์ของแบบสำรวจ

1. เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย เรื่องบทบาทขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดิน เพื่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว เขตเทศบาลนครสงขลา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กรภาครัฐทั้งภายในและภายนอก ในการสนับสนุนถนนคนเดินเพื่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว เขตเทศบาลนครสงขลา
3. เพื่อหาแนวทางในการสร้างความร่วมมือพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว และการเพิ่มศักยภาพขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดินและสถานที่ท่องเที่ยว เขตเทศบาลนครสงขลา

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสำรวจ จะไม่มีการเปิดเผยและจะใช้สำหรับงานวิจัยนี้เท่านั้น
คณะผู้วิจัย ขอขอบคุณสำหรับผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสำรวจชุดนี้

อาจารย์พรวดี เพ็งสุวรรณ
หัวหน้าโครงการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- ประเภทของหน่วยงานที่สังกัด
  - ภายใต้รัฐบาลกลาง
  - ในกำกับของรัฐบาล
  - ภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
  - อื่น ๆ .....
- ตำแหน่งของท่านในหน่วยงาน
  - ระดับบริหาร
  - ระดับปฏิบัติการ
- บทบาทของหน่วยงานท่าน ในการสนับสนุนถนนคนเดินเขตเทศบาลนครสงขลา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - พัฒนา/ก่อสร้าง
  - จัดสรร/ดูแลการใช้ทรัพยากร
  - ประชาสัมพันธ์/ส่งเสริมการตลาด
  - ควบคุมและดูแลมาตรฐานสินค้า/บริการ
  - พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
  - การอนุรักษ์ทรัพยากร
  - ดูแลชุมชนรอบๆ / บริเวณใกล้เคียง
  - ประสานงาน/ความร่วมมือ
  - จัดกิจกรรมการแสดง
  - อื่นๆ .....

ส่วนที่ 2 บทบาทขององค์กรภาครัฐ

บทบาทของภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดิน	ระดับ			
	สูง มาก	ค่อนข้างสูง	มีบ้าง	ไม่มี เลย
1. การวางแผนส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดินในรูปแบบต่างๆ				
2. การให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการในการให้จำหน่าย/บริการ				
3. การสร้าง/ปรับปรุงมาตรฐานแก่ผู้ประกอบการในการให้จำหน่าย/บริการ				
4. การฝึกอบรมในการดูแลความปลอดภัย				
5. การฝึกอบรมในการดำเนินธุรกิจให้กับผู้ประกอบการ				
6. การประชุม/ทำความเข้าใจกับผู้ประกอบการ				
7. การประชาสัมพันธ์กิจกรรมของถนนคนเดิน				
8. การจัดงานหรือกิจกรรมพิเศษต่างๆ เพื่อกระตุ้น				
9. เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรม				
10. รับฟังความคิดเห็นของชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากถนนคนเดิน				
11. การพัฒนาสิ่งก่อสร้างในบริเวณการจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน				
12. พัฒนาระบบความปลอดภัยบริเวณถนนคนเดิน (พนักงานรักษาความปลอดภัย ป้ายเตือน และแสงกัน)				

ตอนที่ 3 การส่งเสริมกิจกรรมถนนคนเดิน

1. ท่านคิดว่าควรส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดิน (เลือกได้เพียง 3 ข้อ)

☐ การเสวนาต่างๆ	☐ การแสดงของเวทีกลาง
☐ การแสดงกลางแจ้งต่างๆ	☐ สามล้อชมเมือง
☐ รถรางชมเมือง	☐ การประกวด/แข่งขัน
☐ ชมพิพิธภัณฑสถานพระบรมมหาราชวัง	☐ การฉายภาพยนตร์
☐ อื่นๆ	

2. ประเมินศักยภาพในการจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน

กิจกรรมของถนนคนเดิน	ระดับ				
	สูง มาก	สูง	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก
1. การเสวนาต่างๆ เกี่ยวกับจังหวัดสงขลา					
2. การแสดงของเวทีกลาง					
3. การแสดงกลางแจ้งต่างๆ					
4. สามล้อชมเมือง					
5. รถรางชมเมือง					
6. การประกวด/แข่งขัน					
7. ชมพิพิธภัณฑสถานพระบรมมหาราชวัง					

ตอนที่ 4 สภาพแวดล้อมภายในขององค์กรภาครัฐ

สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลการดำเนินงานกิจกรรมของถนนคนเดิน	ระดับ				
	สูง มาก	สูง	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก
1. ความเหมาะสมของบุคลากรในหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลกิจกรรมของถนนคนเดิน					
2. ความเหมาะสมของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					
3. ประสิทธิภาพในการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					
4. ความยุติธรรมในการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					
5. กุญแจเบียบของราชการ ที่มีส่วนช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					
6. ขั้นตอนการทำงานของราชการ เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					

สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลการดำเนินงานของถนนคนเดิน	ระดับ				
	สูง มาก	สูง	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก
7. การประสานงานข้ามหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดินอย่างรวดเร็ว					
8. ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐจากส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					
9. ความทันสมัยของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่หน่วยงานภาครัฐใช้ในการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					
10. ความเพียงพอของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่หน่วยงานภาครัฐใช้ในการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					

ตอนที่ 5 สภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรภาครัฐ

สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลการดำเนินงานของถนนคนเดิน	ระดับ				
	สูง มาก	สูง	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก
1. ความสนใจต่อกิจกรรมถนนคนเดินของนักท่องเที่ยว					
2. ความสามารถในการจับจ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการของนักท่องเที่ยว					
3. ความรู้และความเข้าใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อเรื่องราวของจังหวัดสงขลา					
4. ความรู้และความเข้าใจของชุมชนต่อการดำเนินงานของถนนคนเดิน					
5. ทักษะและโดยรวมของชุมชนที่มีต่อธุรกิจการขายสินค้า/บริการของถนนคนเดิน					
6. ความรู้และความเข้าใจของผู้ประกอบการต่อการดำเนินงานของถนนคนเดิน					
7. ทักษะและความสามารถของผู้ประกอบการในการขายสินค้า/บริการ					
8. ความพอใจและความน่าสนใจของกิจกรรมถนนคนเดิน					
9. ความหลากหลายของกิจกรรมถนนคนเดิน					
10. ความพร้อมของรถสุขาเคลื่อนที่ และที่ล้างมือ					
11. ความเหมาะสมในการจัดแบ่งพื้นที่สำหรับกิจกรรมถนนคนเดิน					

แบบสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้า/บริการของถนนคนเดิน
ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของภาครัฐในการจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน

วัตถุประสงค์ของแบบสำรวจ

1. เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย เรื่องบทบาทขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดิน
เพื่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว เขตเทศบาลนครสงขลา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กรภาครัฐทั้งภายในและภายนอก
ในการสนับสนุนถนนคนเดินเพื่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว เขตเทศบาลนครสงขลา
3. เพื่อหาแนวทางในการสร้างความร่วมมือพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว และ
การเพิ่มศักยภาพขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดินและสถานที่ท่องเที่ยว
เขตเทศบาลนครสงขลา

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสำรวจ จะไม่มีการเปิดเผยและจะใช้สำหรับงานวิจัยเท่านั้น
คณะผู้วิจัย ขอขอบคุณสำหรับผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสำรวจครั้งนี้

อาจารย์พรวดี เฟื่องสุวรรณ
หัวหน้าโครงการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อหน่วยงาน/ประเภทกิจการ .....
2. ตำแหน่งของท่านในหน่วยงาน/ประเภทกิจการ
  - เจ้าของ
  - ผู้บริหาร/ผู้จัดการ
  - พนักงานปฏิบัติการ
3. ประเภทกิจกรรมที่ท่านให้บริการ
  - จำหน่ายสินค้า/บริการ
  - รถรับจ้าง/สามล้อ/รถราง
  - นักแสดง/นักร้อง
  - ผู้จัดการกิจกรรมการแสดง
  - อื่นๆ .....

ส่วนที่ 2 บทบาทขององค์กรภาครัฐ

บทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดิน	ระดับ				
	สูง มาก	สูง	ปาน กลาง	น้อย	ไม่มี เลย
1. การมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนและส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดินในรูปแบบต่าง ๆ ร่วมกับองค์กรภาครัฐ					
2. การให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการในการจำหน่ายสินค้า/บริการ					
3. การกำหนดกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ แก่ผู้ประกอบการในการจำหน่ายสินค้า/บริการ					
4. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้า/บริการของผู้ประกอบการ					
5. การเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ					
6. การรับฟังความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการจำหน่ายสินค้า/บริการ					
7. การจัดฝึกอบรมในการดูแลความปลอดภัยให้กับผู้ประกอบการ					
8. การจัดฝึกอบรมในการทำธุรกิจใหม่ ๆ ให้กับผู้ประกอบการ					
9. การจัดงานหรือกิจกรรมพิเศษในโอกาสต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นกิจกรรมการจำหน่ายสินค้า/บริการของผู้ประกอบการ					
10. การจัดบริเวณพื้นที่จำหน่ายสินค้า/บริการเพียงพอให้แก่ผู้ประกอบการ					
11. การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณการจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ปลั๊กไฟฟ้า ฯลฯ ให้แก่ผู้ประกอบการ					
12. การพัฒนาระบบความปลอดภัยบริเวณของถนนคนเดิน (พนักงานรักษาความปลอดภัย ป้ายเตือน และแสงกัน)					

ตอนที่ 3 การส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดิน

1. ท่านคิดว่าควรส่งเสริมกิจกรรมใดของถนนคนเดินให้มากยิ่งขึ้น (เลือกได้เพียง 3 ข้อ)

☐ การจำหน่ายสินค้า/บริการ	☐ การแสดงของเวทีกลาง
☐ การแสดงกลางแจ้งต่าง ๆ	☐ สามล้อชมเมือง
☐ รถมอเตอร์ไซด์	☐ การประกวด/แข่งขัน
☐ การฉายภาพยนตร์	☐ ชมพิพิธภัณฑสถานพระบรมมหาราชวัง
☐ อื่นๆ	

2. ประเมินศักยภาพในการจัดกิจกรรมของถนนคนเดินขององค์การภาครัฐ

กิจกรรมของถนนคนเดิน	ระดับ				
	สูง มาก	สูง	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก
1. การจำหน่ายสินค้า/บริการ					
2. การแสดงของเวทีกลาง					
3. การแสดงกลางแจ้งต่าง ๆ					
4. สามล้อชมเมือง					
5. รถมอเตอร์ไซด์					
6. การประกวด/แข่งขัน					
7. การฉายภาพยนตร์					
8. ชมพิพิธภัณฑสถานพระบรมมหาราชวัง					

ตอนที่ 4 สภาพแวดล้อมภายในที่ส่งผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน

สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน	ระดับ				
	สูง มาก	สูง	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก
1. ความเหมาะสมของบุคลากรในองค์กรภาครัฐที่เข้ามาดูแลกิจกรรมของถนนคนเดิน					
2. ความเหมาะสมของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรด้านสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน เช่น การปรับปรุงภูมิทัศน์ ความสว่างของไฟฟ้า ความสะอาด ฯลฯ					
3. ประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรภาครัฐ เพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					
4. ความยุติธรรมในการแบ่งพื้นที่ สำหรับกิจกรรมของผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					

สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน	ระดับ				
	สูง มาก	สูง	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก
5. การกำหนดกฎระเบียบในการจัดวางสินค้า/บริการ สำหรับกิจกรรมของผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					
6. ขั้นตอนการทำงานขององค์กรภาครัฐ เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					
7. การประสานงานข้ามหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดินอย่างรวดเร็ว					
8. ความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐจากส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					
9. ความทันสมัยของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่องค์กรภาครัฐใช้ในการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					
10. ความเพียงพอของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่องค์กรภาครัฐใช้ในการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					

ตอนที่ 5 สภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน

สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน	ระดับ				
	สูง มาก	สูง	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก
1. ความสนใจต่อกิจกรรมของถนนคนเดินของผู้ประกอบการ					
2. ความรู้และความเข้าใจของผู้ประกอบการที่มีต่อเรื่องราวของจังหวัดสงขลา					
3. ความรู้และความเข้าใจของผู้ประกอบการต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน					
4. ทศนคติโดยรวมของผู้ประกอบการที่มีต่อธุรกิจการจำหน่ายสินค้า/บริการของถนนคนเดิน					
5. ทักษะและความสามารถในการจำหน่ายสินค้า/บริการของผู้ประกอบการ					
6. ความหลากหลายของกิจกรรมของถนนคนเดิน					
7. ความพร้อมของรถสุขาเคลื่อนที่ และที่ล้างมือ					
8. ความเหมาะสมในการจัดแบ่งพื้นที่สำหรับกิจกรรมของถนนคนเดินสำหรับผู้ประกอบการ					
9. การจัดสรรบริเวณที่จอดรถสำหรับผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว					
10. การดูแลความปลอดภัยด้านต่าง ๆ สำหรับผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว					

แบบสำรวจความคิดเห็นของชุมชน/นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนา
กิจกรรมของถนน คนเดิน เขตเทศบาลนครสงขลา

วัตถุประสงค์ของแบบสำรวจ

1. เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย เรื่องบทบาทขององค์กรภาครัฐในการสนับสนุนถนนคนเดิน
เพื่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว เขตเทศบาลนครสงขลา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กรภาครัฐทั้งภายในและภายนอก
ในการสนับสนุนถนนคนเดินเพื่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว เขตเทศบาลนครสงขลา
3. เพื่อหาแนวทางในการสร้างความร่วมมือพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว และ
การเพิ่มศักยภาพขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดินและสถานที่ท่องเที่ยว
เขตเทศบาลนครสงขลา

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสำรวจ จะไม่มีการเปิดเผยและจะใช้สำหรับงานวิจัยนี้เท่านั้น
คณะผู้วิจัย ขอขอบคุณสำหรับผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสำรวจชุดนี้

อาจารย์พรวดี เฟ็งสุวรรณ
หัวหน้าโครงการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. บ้านเลขที่ ..... ถนน .....
2. ระยะเวลาในการอยู่อาศัย .....ปี ..... เดือน
3. เจ้าของบ้าน ผู้อาศัย
4. ประเภทของกิจกรรมที่ท่านสนใจมากที่สุด (เลือกได้เพียง 3 ข้อ)

☐ การจำหน่ายสินค้า/บริการ	☐ การเสวนาต่าง ๆ
☐ การแสดงของเวทีกลาง	☐ การแสดงกลางแจ้งต่าง ๆ
☐ สวมล้อชมเมือง	☐ รดรางชมเมือง
☐ การประกวด/แข่งขัน	☐ ชมพิพิธภัณฑ์พระธรรมรังค์
☐ การฉายภาพยนตร์	☐ อื่นๆ .....

ส่วนที่ 2 บทบาทขององค์กรภาครัฐ

บทบาทขององค์กรภาครัฐในการพัฒนาถนนคนเดิน	ระดับ				
	สูง มาก	สูง	ปาน กลาง	น้อย	ไม่มี เลย
1. การมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนและส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดิน ในรูปแบบต่าง ๆ ร่วมกับองค์กรภาครัฐ					
2. การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของถนนคนเดินเกี่ยวกับการจำหน่าย สินค้า/บริการ ให้แก่ชุมชน/นักท่องเที่ยว					
3. การเปิดโอกาสให้ชุมชนใกล้เคียงถนนคนเดิน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ					
4. การรับฟังความคิดเห็นของชุมชน/นักท่องเที่ยว ที่ได้รับผลกระทบจากการ จำหน่ายสินค้า/บริการ/ความปลอดภัย/รถสุขาเคลื่อนที่ ฯลฯ					
5. การจัดฝึกอบรมในการดูแลความปลอดภัยให้กับชุมชน/นักท่องเที่ยว					
6. การฝึกอบรม/อาชีพ ขึ้นในกิจกรรมของถนนคนเดินให้แก่ชุมชน/ นักท่องเที่ยว					
7. การจัดงานหรือกิจกรรมพิเศษในโอกาสต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นกิจกรรมการ จำหน่ายสินค้า/บริการ					
8. การจัดบริเวณพื้นที่จำหน่ายสินค้า/บริการ เพียงพอแก่การให้บริการชุมชน/ นักท่องเที่ยว					
9. การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณการจัดกิจกรรมของถนนคน เดิน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ให้แก่ชุมชน/นักท่องเที่ยว					
10. การพัฒนาระบบความปลอดภัยบริเวณของถนนคนเดิน (พนักงานรักษาความปลอดภัย ป้ายเตือน และแผงกั้น)					

ตอนที่ 3 การส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดิน

1. ท่านคิดว่าควรส่งเสริมกิจกรรมของถนนคนเดิน (เลือกได้เพียง 3 ข้อ)

☐ การจำหน่ายสินค้า/บริการ	☐ การแสดงของเวทีกลาง
☐ การแสดงกลางแจ้งต่าง ๆ	☐ สามล้อชมเมือง
☐ รถรางชมเมือง	☐ การประกวด/แข่งขัน
☐ การฉายภาพยนตร์	☐ ชมพิพิธภัณฑ์พระบรมมรค์
☐ อื่นๆ	

2. ประเมินศักยภาพในการจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน

กิจกรรมของถนนคนเดิน	ระดับ				
	สูง มาก	สูง	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก
1. การจำหน่ายสินค้า/บริการ					
2. การแสดงของเวทีกลาง					
3. การแสดงกลางแจ้งต่าง ๆ					
4. สามล้อชมเมือง					
5. รถรางชมเมือง					
6. การประกวด/แข่งขัน					
7. การฉายภาพยนตร์					
8. ชมพิพิธภัณฑ์พระบรมมรค์					

ตอนที่ 4 สภาพแวดล้อมภายในที่ส่งผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน

สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน	ระดับ				
	สูง มาก	สูง	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก
1. ความเหมาะสมของบุคลากรในองค์กรภาครัฐที่เข้ามาดูแลกิจกรรมของถนนคนเดิน					
2. ความเหมาะสมของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรด้านสภาพแวดล้อม เพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน เช่น การปรับปรุงภูมิทัศน์ ความสว่างของไฟฟ้า ความสะอาด ฯลฯ					
3. ประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรภาครัฐ เพื่อพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					
4. ความยุติธรรมในการแบ่งพื้นที่ สำหรับกิจกรรมของผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					

สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน	ระดับ				
	สูง มาก	สูง	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก
5. การกำหนดกฎระเบียบในการจัดวางสินค้า/บริการ สำหรับกิจกรรมของผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					
6. ขั้นตอนการทำงานขององค์การภาครัฐ เพื่ออำนวยความสะดวกการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					
7. การประสานงานข้ามหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดินอย่างรวดเร็ว					
8. ความร่วมมือระหว่างองค์การภาครัฐจากส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					
9. ความทันสมัยของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่องค์การภาครัฐใช้ในการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					
10. ความเพียงพอของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่องค์การภาครัฐใช้ในการพัฒนาและจัดกิจกรรมของถนนคนเดิน					

ตอนที่ 5 สภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน

สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน	ระดับ				
	สูง มาก	สูง	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก
1. ความสนใจต่อกิจกรรมถนนคนเดินของชุมชน/นักท่องเที่ยว					
2. ความสามารถจับจ่ายซื้อสินค้าและบริการของชุมชน/นักท่องเที่ยว					
3. ความรู้และความเข้าใจของชุมชน/นักท่องเที่ยวที่มีต่อเรื่องราวของจังหวัดสงขลา					
4. ความรู้และความเข้าใจของชุมชน/นักท่องเที่ยวต่อการดำเนินกิจกรรมของถนนคนเดิน					
5. ทักษะคิดโดยรวมของชุมชน/นักท่องเที่ยวที่มีต่อธุรกิจการจำหน่ายสินค้า/บริการของถนนคนเดิน					
6. ความพอใจและความน่าสนใจของกิจกรรมถนนคนเดิน					
7. ความหลากหลายของกิจกรรมถนนคนเดิน					
8. ความพร้อมของรถสุขาเคลื่อนที่ และที่ล้างมือ					
9. การจัดสรรบริเวณที่จอดรถ สำหรับชุมชน/นักท่องเที่ยว/ผู้ประกอบการ					
10. การดูแลความปลอดภัยด้านต่าง ๆ สำหรับชุมชน/นักท่องเที่ยว/ผู้ประกอบการ					

ตอนที่ 6 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน

1. ท่านคิดว่าที่ผ่านมา ปัญหาสำคัญของการพัฒนากิจกรรมถนนคนเดิน มีอะไรบ้าง และควรแก้ไขอย่างไร

ปัญหา	แนวทางในการแก้ไข
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	

2. ท่านมีข้อเสนอแนะที่จะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน ในอนาคต เพื่อให้ประสบความสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้สัมภาษณ์.....

..... / ..... / .....

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการสำรวจความคิดเห็นของชุมชน/นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับบทบาทขององค์ภาครัฐ ในการพัฒนากิจกรรมของถนนคนเดิน เทศบาลเมืองสงขลา ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างตามที่อยู่ ดังนี้

- 45 ถนนรามวิถี ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 41 ถนนหนองจิก ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 3/6 ถนนจะนะ ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 24/2 ถนนนครนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 13/33 ถนนไทรบุรี ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 15/1 ถนนนครนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 127 ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 10-12 ถนนนครใน ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 3 ถนนนครใน ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 15/1 ถนนรองเมือง ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 133/18 ถนนวิเชียรชม ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 133/1 ถนนวิเชียรชม ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 - ถนนนครใน ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 1/22 ถนนไชยา ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 15/5 ถนนรองเมือง ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 20 ถนนไทรบุรี ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 133/16 ถนนวิเชียรชม ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 21 ถนนรองเมือง ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 13 ถนนวิเชียรชม ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 68 ถนนทะเลหลวง ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 15/6 ถนนรองเมือง ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 90 ถนนกาญจนวนิธิ ตำบลพะวง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 - ถนนนาสาร ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 4 ถนนไทรงาม ตำบลบ่อยาง อำเภอบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

3/11 ถนนสุขุม ตำบลบ่อ่าง อำเภอบ่อ่าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

3/1 ถนนทะเลหลวง ตำบลบ่อ่าง อำเภอบ่อ่าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

กิจกรรมถนนคนเดิน

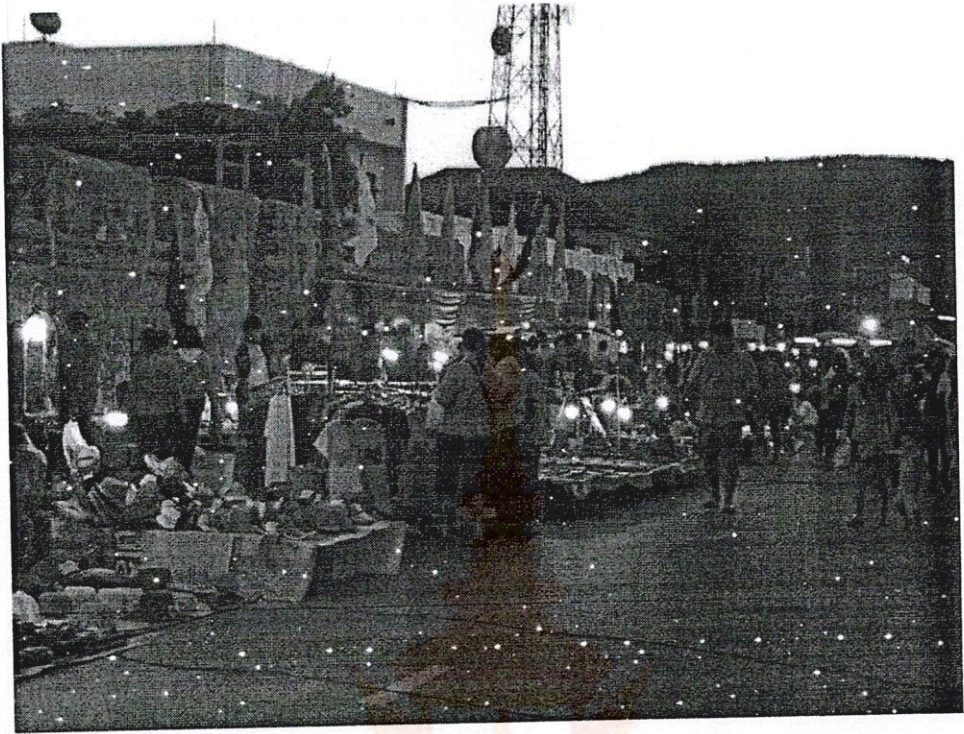

ภาพ หมูทอดนครสงขลาแต่แรก สูตรนครสวรรค์

ภาพ ร้านขายรองเท้า

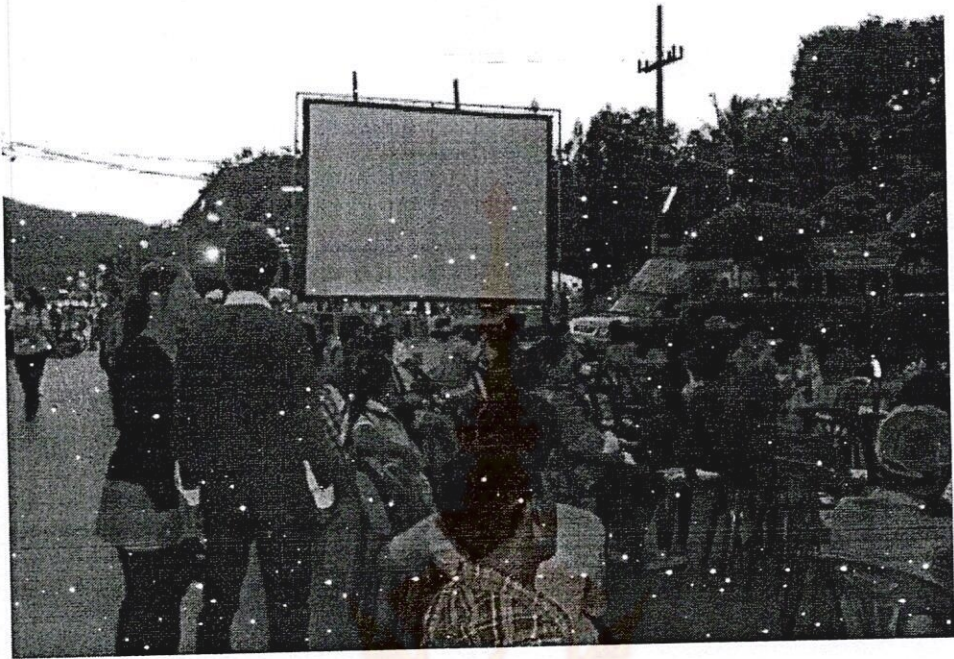

ภาพ ร้านซื้อผ้า

ภาพ ถานแสดงคนตริกกลางแจ้ง

ภาพ ลานชมภาพยนตร์

ภาพ ชาวต่างชาติร่วมแสดงดนตรี

ภาพ ฉายาชมโทรทัศน์

ภาพ ฉายาชมหนังตะลุง

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ – นามสกุล
นางพรดี เพ็งสุวรรณ
Mrs. Pornwadee Pengsuwan
2. ตำแหน่งปัจจุบัน
อาจารย์
3. หน่วยงาน
สาขาการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
เลขที่ 1 ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
จังหวัดสงขลา 90000
โทร. (074) 317100 ต่อ 1705
E – mail address :
Wadee_2505@hotmail.co.th
4. ประวัติการศึกษา
ปริญญาโท
ปริญญาตรี
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2548
บริหารธุรกิจบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา)
วิทยาลัยครูจันทระเกษม พ.ศ. 2531
5. ผลงานและประสบการณ์วิจัย
งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว
  - การศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา (หัวหน้าวิจัย)
  - การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในหมวดวิชาเฉพาะของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่จบจากสายอาชีวศึกษาและสายสามัญ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา (หัวหน้าวิจัย)
  - ความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่มีต่อการจัดตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (ผู้ร่วมวิจัย)

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล
นางวีรารวรรณ มารังกูร
Mrs. Weerawan Marangkun
2. ตำแหน่งปัจจุบัน
อาจารย์
3. หน่วยงานและสถานที่
สาขาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
เลขที่ 1 ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
โทรศัพท์ 074 - 324246
โทรสาร 074 - 324245
E - mail address :
wewiene1958@hotmail.com
4. ประวัติการศึกษา
2542 ปริญญาโท บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
มหาวิทยาลัยรามคำแหงประเทศไทย
2532 ปริญญาตรี บธ.บ. (การตลาด)
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประเทศไทย
สาขาการท่องเที่ยว สาขาการเงิน
และสาขาชุมชน
5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ :
สาขาวิชาการท่องเที่ยว สาขาการเงิน
และสาขาชุมชน
6. ผลงานและประสบการณ์วิจัย
  - งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อโครงการ “กลยุทธ์การตลาดเพื่อการพัฒนาธุรกิจชุมชน
อุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา” ปีที่พิมพ์ : 2544 การเผยแพร่ : งานสัมมนาทาง
วิชาการราชมงคลวิชาการ '45 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 19 ระหว่าง 22 -
27 มกราคม 2545 สถานภาพในการทำวิจัย : หัวหน้าโครงการ
  - งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อโครงการ “การตลาดและการสร้างข้อได้เปรียบทางด้าน
การแข่งขันของผู้ประกอบการหัตถกรรม จังหวัดสงขลา” ปีที่พิมพ์ : 2550 การ
เผยแพร่ : วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กันยายน 2550
สถานภาพในการทำวิจัย : หัวหน้าโครงการ
  - งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อโครงการ “การท่องเที่ยวตามเส้นทางและการเลือกซื้อ
สินค้าหัตถกรรมกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้” สถานภาพในการทำวิจัย : หัวหน้า
โครงการ
  - งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อโครงการ “การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจาก
ใยตาลโตนด พื้นที่อำเภอสติงพระ จังหวัดสงขลา” สถานภาพในการทำวิจัย : ผู้ร่วมวิจัย

- งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อโครงการ “การศึกษาอุตสาหกรรมหัตถกรรมในการสนับสนุนเพื่อการส่งออก พื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้” สถานภาพในการวิจัย : หัวหน้าโครงการ

Publication

- The potential of Small and Medium enterprises (SMEs) in handicraft industry in south Thailand. November, 2009. Eco-Energy and Material Science and Engineering Symposium
- Brand equity of handicraft SME in Thailand. March, 2010. Entrepreneurship and Societal Development in ASEAN
- The determinants of brand equity model of handicraft SME in South Thailand. February, 2011. International Journal of Arts and Science.

